



ระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี ให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานวิชาการ และการจัดการศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และในคราวประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ได้มีมติที่ ๑๐๘/๒๕๕๙ จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วยเรื่อง การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดซึ่งขัดหรือแย้งหรือสอดคล้องกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

“สภาวิชาการ” หมายถึง สภาวิชาการมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

“วิทยาเขต” หมายถึง เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นนอกเขตที่ตั้งมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐

“คณะ” หมายถึง คณะที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย และให้ความหมายรวมถึงวิทยาลัยในวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยที่มีได้สังกัดวิทยาเขตของมหาวิทยาลัย

“คณะบดี” หมายถึง คณะบดีที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย และให้ความหมายรวมถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยในวิทยาเขตและวิทยาลัยที่มีได้สังกัดวิทยาเขตของมหาวิทยาลัย

“ภาควิชา” หมายถึง ภาควิชาในคณะที่นักศึกษาสังกัด

“หัวหน้าภาควิชา” หมายถึง หัวหน้าภาควิชาในคณะที่นักศึกษาสังกัด และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าฝ่ายจัดการศึกษาในวิทยาเขตและวิทยาลัยที่มีได้สังกัดของมหาวิทยาลัย

“นักศึกษา” หมายถึง ผู้เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย

“หน่วยกิจ” หมายถึง หน่วยที่ใช้แสดงปริมาณการศึกษาในแต่ละรายวิชา

“นายทะเบียน” หมายถึง ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการของมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นนายทะเบียนของมหาวิทยาลัย

“เจ้าหน้าที่ทะเบียน” หมายถึง ผู้อำนวยการวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยให้ปฏิบัติหน้าที่แทนเจ้าหน้าที่ทะเบียนของวิทยาลัยในวิทยาเขตและวิทยาลัยที่มีได้สังกัดวิทยาเขต

“อาจารย์ที่ปรึกษา” หมายถึง อาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยและได้รับแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษา

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือกรณีต้องตีความ วินิจฉัยปัญหาอันเกิดจากการใช้ระเบียบนี้ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด เว้นแต่อธิการบดีเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ควรนำเข้าสู่การพิจารณาของสภาวิชาการให้อธิการบดีเสนอสภาวิชาการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยชี้ขาดของอธิการบดีหรือสภาวิชาการแล้วแต่กรณีถึงที่สุด

หมวด ๑

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

ข้อ ๗ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครเข้าศึกษา ผู้สมัครเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๗.๑ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และไม่เป็นผู้มีคุณสมบัติต้องห้ามข้อในข้อหนึ่งต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นผู้เป็นโรคติดต่อร้ายแรง หรือโรคร้ายแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา

(๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหายอย่างร้ายแรงทางศีลธรรม เว้นแต่นักศึกษาตามโครงการ

ศึกษาลักษณะพิเศษ

(๓) ไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดให้โทษ

๗.๒ เป็นผู้ที่สภาวิชาการพิจารณาแล้วเห็นสมควรให้รับเข้าศึกษา

ข้อ ๘ การรับเข้าศึกษา

มหาวิทยาลัยจะรับผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๗ เข้าศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งจะประกาศให้ทราบในแต่ละปีการศึกษา

หมวด ๒

ระบบการศึกษา

ข้อ ๙ ระบบการศึกษา

การศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยใช้ระบบหน่วยกิตแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ การศึกษาภาคปกติและการศึกษาภาคพิเศษ

๙.๑ การศึกษาภาคปกติใช้ระบบทวิภาค แบ่งเวลาการศึกษาในหนึ่งปีการศึกษาออกเป็น ๒ ภาคการ

ศึกษาปกติ ได้แก่ ภาคการศึกษาที่ ๑ และภาคการศึกษาที่ ๒ แต่ละภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

ทั้งนี้ ในการศึกษาภาคปกติ มหาวิทยาลัยอาจจัดให้มีการศึกษาภาคฤดูร้อนต่อจากภาคการศึกษาที่ ๒ ก็ได้ และการศึกษาภาคฤดูร้อนจะต้องมีกำหนดระยะเวลาการศึกษาและหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนและการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีในโครงการพิเศษให้เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

๙.๒ การศึกษาภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยอาจจัดให้มีการศึกษาภาคพิเศษนอกเวลาราชการหรือเวลาทำการของมหาวิทยาลัยด้วยก็ได้ และการจัดการศึกษาภาคพิเศษจะต้องให้ได้คุณภาพและมาตรฐานเช่นเดียวกันกับการศึกษาภาคปกติ และมีกำหนดระยะเวลาการศึกษาและหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

การจัดการศึกษาภาคพิเศษให้เป็นไปตามที่สภาวิชาการกำหนด โดยทำเป็นระเบียบของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ การคิดหน่วยกิต การกำหนดหน่วยกิตแต่ละรายวิชามีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑๐.๑ รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรือการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๑๐.๒ รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๑๐.๓ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๑๐.๔ การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาภาคปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต ระบบทวิภาค

ข้อ ๑๑ จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษา

๑๑.๑ หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๑๒ ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

๑๑.๒ หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๑๒ ปีการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

ทั้งนี้ การนับระยะเวลาการศึกษา ให้นับจากวันที่เปิดภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย และในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นและสภาวิชาการเห็นสมควร นักศึกษาทุกหลักสูตรสามารถขออนุมัติขยายระยะเวลาการศึกษาต่อสภาวิชาการได้อีกไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา ขึ้นตอนและวิธีการปฏิบัติในการขอขยายเวลาการศึกษา ให้เป็นไปตามที่สภาวิชาการกำหนดโดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ โครงสร้างหลักสูตร โครงสร้างเนื้อและสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรแต่ละสาขาวิชาและจำนวนหน่วยกิต ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ทั้งนี้ เพื่อความเป็นสถาบันเฉพาะทางพระพุทธศาสนา หลักสูตรทุกสาขาวิชาของมหาวิทยาลัย ให้มีวิชาเฉพาะทางพระพุทธศาสนาไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

ข้อ ๑๓ เวลาเรียน ในแต่ละรายวิชานักศึกษาต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดในหนึ่งภาคการศึกษา หรือได้ปฏิบัติงานในรายวิชานั้นจนเป็นที่เพียงพอตามที่อาจารย์ประจำรายวิชากำหนดจึงจะมีสิทธิ

เข้าสอบในรายวิชานั้น ยกเว้นในกรณีที่คณะบดีได้สอบสวนแล้วเห็นว่ามีความไม่ครบตามกำหนดนี้ เนื่องจากเหตุอันมิใช่ความผิดของนักศึกษา

ข้อ ๑๔ การเทียบชั้นปีของนักศึกษา ให้เทียบชั้นปีของนักศึกษาจากจำนวนหน่วยกิตที่สอบได้ตามอัตราส่วนของหน่วยกิต รวมของหลักสูตรที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๑๕ การเปิดการเรียนการสอนและการระงับการเรียนการสอนรายวิชา ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าภาควิชา โดยความเห็นชอบของคณะบดี

หมวด ๓

การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาและการลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๑๖ การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ผู้สมัครเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย จะมีสถานภาพเป็นนักศึกษาต่อเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา และในการขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ผู้สมัครเข้าศึกษาต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๗ การลงทะเบียนเรียน

๑๗.๑ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชา ตามวัน เวลา และสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ยกเว้นกรณีที่มีเหตุจำเป็นสุดวิสัย อาจได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนได้เป็นกรณีพิเศษจากคณะบดี ทั้งนี้ จะต้องลงทะเบียนเรียนให้เรียบร้อยภายใน ๒ สัปดาห์ของภาคการศึกษานั้นๆ

๑๗.๒ การลงทะเบียนเรียนจะสมบูรณ์ได้ต่อเมื่อได้ชำระค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว การลงทะเบียนล่าช้า การชำระค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ภายหลังวันที่มหาวิทยาลัยกำหนดต้องเสียค่าปรับตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๑๗.๓ การลงทะเบียนเรียนจะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ถ้ารายวิชาใดบังคับว่าต้องเรียนรายวิชาอื่นก่อน ต้องสอบรายวิชาที่ต้องศึกษาก่อนให้ได้ หรือได้รับอนุมัติจากหัวหน้าภาควิชา เป็นกรณีพิเศษ จึงจะมีสิทธิ์ลงทะเบียนเรียนวิชานั้น

๑๗.๔ ในกรณีที่นักศึกษาไม่ได้ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาใด จะต้องยื่นคำร้องลาพักการศึกษาเพื่อรักษาสถานภาพนักศึกษา พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมภายใน ๓๐ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา มิฉะนั้นอาจจะถูกตัดชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

ข้อ ๑๘ จำนวนหน่วยกิตต่อภาคการศึกษา

๑๘.๑ นักศึกษาภาคปกติ ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๙ หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา ยกเว้นการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาสุดท้าย ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุมัติจากคณะบดี

๑๘.๒ ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น เพื่อคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนตามปรัชญาและปณิธานของมหาวิทยาลัย สภาวิชาการจะกำหนดให้การลงทะเบียนเรียนของนักศึกษามีจำนวนหน่วยกิตที่แตกต่างไปจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘.๑ ก็ได้ แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐานและคุณภาพของการศึกษา และนักศึกษาต้องเรียนให้ครบและสอบได้ตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ ๑๙ การลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต

๑๙.๑ นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit) ได้ โดยต้องได้รับอนุมัติจากคณะบดี โดยความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และชำระค่าหน่วยกิตหรือค่าธรรมเนียมปกติ

๑๙.๒ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิต ไม่บังคับให้นักศึกษาสอบและไม่มีผลการเรียน การบันทึกผลการเรียนจะบันทึกว่า “AUD” เฉพาะผู้ที่มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น

๑๙.๓ มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้บุคคลภายนอกลงทะเบียนเรียนวิชาโดยไม่นับหน่วยกิตได้แต่ผู้นั้นจะต้องมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาวิชาการกำหนด และจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๐ การลงทะเบียนเรียนซ้ำ

๒๐.๑ ในรายวิชาที่มีการประเมินผลว่าสอบได้ นักศึกษาไม่มีสิทธิ์ลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชานั้นอีก ยกเว้นกรณีที่นักศึกษาสอบได้จำนวนหน่วยกิต ครบทุกวิชาตามกำหนดไว้ในหลักสูตรแล้ว ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึง ๒.๐๐ และต้องเป็นรายวิชาที่สอบได้ค่าระดับคะแนนต่ำกว่า ๒.๐๐ เท่านั้น

๒๐.๒ นักศึกษาที่มีผลการเรียนหรือผลการสอบในรายวิชาบังคับได้ระดับคะแนนต่ำกว่า C จะต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชานั้นซ้ำอีกจนกว่าจะสอบได้ระดับคะแนน C ขึ้นไป ส่วนรายวิชาอื่นที่ไม่ใช่รายวิชาบังคับซึ่งนักศึกษาสอบได้ระดับคะแนน F สามารถลงทะเบียนเรียนซ้ำหรือจะเลือกลงทะเบียนเรียนรายวิชาอื่นแทนก็ได้

๒๐.๓ การลงทะเบียนเรียนซ้ำหรือเรียนแทนรายวิชาตามข้อ ๒๐.๑ และ ๒๐.๒ จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะบดีโดยความเห็นชอบของอาจารย์ประจำรายวิชา และต้องนำค่าระดับคะแนนทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนไปรวมในการคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

หมวด ๔

การขอลด ขอเพิ่มและขอเพิกถอนรายวิชา

ข้อ ๒๑ การขอลด ขอเพิ่ม หรือขอเพิกถอนรายวิชาต้องได้รับอนุมัติจากคณะบดี โดยความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และนำความเห็นของอาจารย์ประจำรายวิชามาประกอบการพิจารณา แล้วแจ้งให้นายทะเบียนทราบหรือเจ้าหน้าที่ทะเบียนทราบแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ การลด หรือขอเพิ่มรายวิชาที่จะเรียนให้กระทำได้ภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษา และรายวิชาที่ขอลดนั้นจะไม่บันทึกในใบรายงานผลของการศึกษา

ข้อ ๒๓ การขอลดรายวิชา การขอเพิ่มรายวิชา จะต้องไม่ขัดกับจำนวนหน่วยกิตตามข้อ ๑๘

ข้อ ๒๔ การเพิกถอนรายวิชา

๒๔.๑ การขอเพิกถอนรายวิชาจะกระทำได้ภายในสัปดาห์ที่ ๙ ของภาคการศึกษา รายวิชาที่ขอเพิกถอนนั้นจะบันทึกสัญลักษณ์ W ในใบรายงานผลการศึกษา

๒๔.๒ การขอเพิกถอนรายวิชาหลังระยะเวลาที่กำหนดจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะขอเพิกถอนทุกรายวิชาในภาคการศึกษานั้น โดยยื่นคำร้องขอเพิกถอนก่อนวันสอบปลายภาคการศึกษาวันแรก เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุมัติเป็นกรณีพิเศษจากคณะบดี

หมวด ๕
การวัดและการประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๕ นักศึกษาต้องได้รับการประเมินผลการเรียนผู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ของรายวิชา และเข้าสอบทุกครั้งที่มีการสอบทุกประเภท

๒๕.๑ การสอบย่อยหรือการประเมินผลการเรียนระหว่างการเรียนการสอน เป็นการทดสอบและหรือการประเมินผลการเรียนระหว่างการศึกษาของแต่ละรายวิชา การกำหนดเวลา จำนวนครั้ง วิธีการสอบ และกิจกรรมการเรียนรู้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของอาจารย์ประจำรายวิชา

๒๕.๒ การสอบกลางภาค เป็นการทดสอบในระหว่างการศึกษาของแต่ละรายวิชา โดยมีการแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า การกำหนดเวลาและวิธีการสอบให้อยู่ในดุลยพินิจของอาจารย์ประจำรายวิชา

๒๕.๓ การสอบปลายภาค เป็นการทดสอบครั้งสุดท้ายของแต่ละรายวิชาที่ได้ทำการเรียนการสอนครบตามเนื้อหาและระยะเวลาตามปริมาณหน่วยกิตในภาคการศึกษานั้น การกำหนดเวลาและวิธีการสอบให้เป็นไปตามตารางสอบตามประกาศของมหาวิทยาลัย ยกเว้นในกรณีที่อาจารย์ประจำรายวิชาจะกำหนดให้มีการสอบปลายภาคนอกตารางสอบของมหาวิทยาลัยก็ได้ โดยการอนุมัติของคณบดีและได้รับความเห็นชอบจากหัวหน้าภาควิชา และแจ้งให้นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ทะเบียนของมหาวิทยาลัยทราบแล้วแต่กรณี

๒๕.๔ นักศึกษาที่ขาดสอบในรายวิชาใดให้ถือว่าได้ค่าระดับคะแนนศูนย์ (๐) เว้นแต่ในการสอบครั้งนั้น ผู้ขาดสอบได้แจ้งเหตุที่ขาดสอบพร้อมแสดงหลักฐานต่อนายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ทะเบียนของมหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี ภายใน ๕ วันทำการ นับจากวันที่ขาดสอบ และให้นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ทะเบียนของมหาวิทยาลัย แจ้งคณบดีเพื่อพิจารณาให้การสอบครั้งนั้นไม่สมบูรณ์

ข้อ ๒๖ การให้คะแนนการสอบ หรือคะแนนการประเมินผลการเรียนรู้ประจำรายวิชา ให้อยู่ในดุลยพินิจของอาจารย์ประจำรายวิชา โดยในการประเมินผลการเรียนรู้จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานการวัดและการประเมินผลภายใต้การควบคุมของคณบดี

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะต้องกำหนดให้มีมาตรฐานการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินคุณภาพการสอนของอาจารย์ประจำรายวิชา อาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ข้อ ๒๗ ระบบการประเมินผล

๒๗.๑ การประเมินผลการศึกษาของแต่ละรายวิชาให้กระทำเป็นระดับขั้น ซึ่งมีความหมายและค่าระดับคะแนนโดยใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน (เกรด)	ความหมาย	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐๐
B+	ดีมาก (Very good)	๓.๕๐
B	ดี (Good)	๓.๐๐
C+	ค่อนข้างดี (Above average)	๒.๕๐
C	พอใช้ (Average)	๒.๐๐
D+	อ่อน (Below average)	๑.๕๐
D	อ่อนมาก (Poor)	๑.๐๐
F	ตก (Fail)	๐

๒๗.๒ ในกรณีที่ไม่สามารถประเมินผลเป็นระดับคะแนนหรือค่าระดับคะแนนดังกล่าวข้างต้น ให้ใช้สัญลักษณ์ ต่อไปนี้

(๑) AUD (Audit) หมายถึง การลงทะเบียนเรียนรายวิชาไม่นับหน่วยกิต

(๒) I (Incomplete) หมายถึง การวัดผลยังไม่สมบูรณ์

(๓) S (Satisfactory) หมายถึง การเรียนเป็นที่น่าพอใจ นักศึกษาสอบผ่านวิชานั้น

(๔) U (Unsatisfactory) หมายถึง การเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำเพื่อเปลี่ยน U ให้เป็น S

(๕) W (Withdrawal) หมายถึง การเพิกถอนรายวิชาโดยได้รับอนุมัติ

๒๗.๓ การให้ระดับคะแนน A, B+, B, C+, C, D+, D และ F จะกระทำในกรณีที่ป็นรายวิชาที่นักศึกษาเข้าสอบและหรือมีผลงานที่ประเมินค่าได้ตามระดับคะแนน

๒๗.๔ นักศึกษาที่มีผลการศึกษาในระดับคะแนน D ขึ้นไปถือว่าได้สอบในรายวิชานั้น ยกเว้นรายวิชาตามข้อ ๒๐.๒ ส่วนนักศึกษาที่มีผลการศึกษาในระดับคะแนน F จะต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชานั้น

๒๗.๕ การให้ F นอกจากข้อ ๒๗.๓ จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาต้องเข้าสอบและสอบตก

(๒) นักศึกษาขาดสอบโดยไม่ได้รับอนุมัติจากคณบดี

(๓) นักศึกษาไม่มีสิทธิ์เข้าสอบเนื่องจากได้รับตัดสินว่ามีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ในรายวิชา

นั้น

(๔) นักศึกษาทำผิดระเบียบการสอบและได้รับการตัดสินให้สอบตกในรายวิชานั้น

๒๗.๖ การให้ AUD จะกระทำได้เฉพาะรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต

๒๗.๗ การให้ I ในรายวิชาใดจะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาที่มีเวลาเรียนครบร้อยละ ๘๐ แต่ไม่สามารถเข้าสอบได้เพราะป่วย โดยต้องยื่นใบลาพร้อมใบรับรองแพทย์ โดยต้องได้รับความเห็นชอบของอาจารย์ประจำรายวิชา และได้รับอนุมัติจากคณบดี

(๒) นักศึกษาขาดสอบโดยเหตุสุดวิสัยและได้รับอนุมัติจากคณบดี

(๓) นักศึกษาทำงานที่เป็นส่วนประกอบการศึกษาของรายวิชายังไม่สมบูรณ์และอาจารย์ประจำรายวิชาเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา

ทั้งนี้ นักศึกษาที่ได้รับการประเมินผลด้วยสัญลักษณ์ I ต้องดำเนินการขอประเมินผลเพื่อแก้สัญลักษณ์ I ให้เสร็จในภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดดังกล่าว จะได้รับการเปลี่ยนสัญลักษณ์ I เป็น F โดยอัตโนมัติ

๒๗.๘ การให้ S หรือ U ในรายวิชาใดจะกระทำได้เฉพาะรายวิชาที่ไม่มีหน่วยกิต หรือมีหน่วยกิตแต่คณะวิชาเห็นว่าไม่สมควรประเมินผลการศึกษาเป็นสัญลักษณ์ที่มีค่าระดับคะแนน

๒๗.๙ การให้ W ในรายวิชาใดจะกระทำได้เฉพาะรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนไว้แล้วโดยจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์

(๑) นักศึกษาขอเพิกถอนรายวิชานั้น หรือลาพักการศึกษาหลังจากเวลาที่กำหนดไว้และได้รับอนุมัติจากคณบดี

(๒) นักศึกษาถูกสั่งพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้น

ข้อ ๒๘ การคำนวณค่าระดับคะแนน

๒๘.๑ การนับจำนวนหน่วยกิตเพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ให้คำนวณจากรายวิชา

ที่นับหน่วยกิตและมีการประเมินผลเป็นสัญลักษณ์ A, B+, B, C+, C, D+, D และ F

๒๘.๒ สำหรับรายวิชาที่ได้สัญลักษณ์ F ให้บันทึกผลการศึกษาในใบรายงานผลการศึกษา และนำจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้นมาคำนวณในค่าระดับคะแนนเฉลี่ยด้วย

๒๘.๓ การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมของนักศึกษาเพื่อให้ครบหลักสูตร ให้นับเฉพาะหน่วยกิต ของรายวิชาที่สอบได้เท่านั้น

๒๘.๔ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยมี ๒ ประเภท

(๑) ระดับคะแนนเฉลี่ยรายภาคการศึกษา (Semester Grade Point Average = SEM-GPA) ให้คำนวณจากผลการศึกษานักศึกษาในภาคการศึกษานั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณของจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับคะแนนของทุกรายวิชาหารด้วยผลรวมของหน่วยกิตของรายวิชาที่นักศึกษาในภาคการศึกษานั้น

(๒) ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Cumulative Grade Point Average = CUM-GPA) ให้คำนวณจากผลการศึกษานักศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาสุดท้าย โดยเอาผลรวมของผลคูณของจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับคะแนนของแต่ละรายวิชาทั้งหมดหารด้วยผลรวมของหน่วยกิตของรายวิชาที่ศึกษาทั้งหมด

ข้อ ๒๙ การเทียบความรู้ การเทียบประสบการณ์ การเทียบรายวิชาและการเทียบโอนหน่วยกิต ให้เป็นไปตามที่สภาวิชาการกำหนดโดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวด ๖

สถานภาพและการพ้นสถานภาพนักศึกษา

ข้อ ๓๐ สถานภาพนักศึกษา

๓๐.๑ นักศึกษาที่ได้ปฏิบัติตามข้อ ๑๖ แห่งระเบียบนี้โดยถูกต้องสมบูรณ์แล้ว มีสถานภาพเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

๓๐.๒ นักศึกษาภาคปกติของมหาวิทยาลัยมี ๒ สถานภาพ

(๑) นักศึกษาสภาพปกติ ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาแรก หรือนักศึกษาสอบได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

(๒) นักศึกษาวิทยาทัศน์ ได้แก่ นักศึกษาที่สอบได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ ๑.๕๐ ถึง ๑.๙๙

๓๐.๓ การจำแนกสถานภาพนักศึกษา

(๑) การจำแนกสถานภาพนักศึกษาจะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษา ยกเว้น นักศึกษาที่เข้าศึกษาเป็นปีแรก การจำแนกสถานภาพนักศึกษาจะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่ ๒ ของปีการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

(๒) นักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน ให้นำผลการศึกษาในภาคฤดูร้อนไปรวมกับผลการศึกษาภาคปกติในภาคการศึกษาถัดไปที่นักศึกษานั้นลงทะเบียนเรียน เพื่อการจำแนกสถานภาพนักศึกษา

(๓) นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ทะเบียน ต้องแจ้งสถานภาพนักศึกษาวิทยาทัศน์ ให้นักศึกษาที่มีสภาพเช่นนั้นและอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษานั้นทราบโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๓๑ เพื่อแสดงสถานภาพการเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีบัตรประจำตัวนักศึกษา เพื่อประกอบการใช้สิทธิต่าง ๆ ที่นักศึกษาพึงมีในมหาวิทยาลัย รูปแบบบัตรนักศึกษา หลักเกณฑ์และวิธีการออกบัตรนักศึกษา ให้

เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๒ การพ้นสภาพนักศึกษา นักศึกษาของมหาวิทยาลัยจะพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษาเมื่อ

๓๒.๑ มรณภาพ หรือ ตาย

๓๒.๒ ได้รับอนุมัติจากคณบดีให้ลาออก

๓๒.๓ ขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งในข้อ ๗

๓๒.๔ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและได้รับอนุมัติให้จบการศึกษา

๓๒.๕ มีระยะเวลาการศึกษาครบ ๑๖ ภาคการศึกษาสำหรับหลักสูตร ๔ ปี และ ๒๐ ภาคการศึกษาสำหรับหลักสูตร ๕ ปี แต่มีจำนวนหน่วยกิตสอบได้ไม่ครบตามหลักสูตร หรือค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐

๓๒.๖ ใช้เอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จสมัครเข้าเป็นนักศึกษา

๓๒.๗ ถูกถอนสถานภาพนักศึกษาหรือถูกตัดรายชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๕๐ ยกเว้นนักศึกษาที่เข้าศึกษาเป็นปีแรก

(๒) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๗๕ ในสองภาคการศึกษาปกติติดต่อกัน

(๓) เป็นนักศึกษาวิทยาทัศน์ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๑.๘๐ เป็นเวลาสอง ภาคการศึกษาที่มีการจำแนกสถานภาพต่อเนื่องกัน หรือเป็นนักศึกษาวิทยาทัศน์ครบ ๔ ภาคการศึกษาที่มีการจำแนกสถานภาพต่อเนื่องกัน แล้วยังไม่พ้นสถานภาพนักศึกษาวิทยาทัศน์

(๔) ไม่ลงทะเบียนเรียนให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่เปิดภาคการศึกษาและไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การลาพักการศึกษา

(๕) ลาพักการศึกษาเกิน ๒ ภาคการศึกษาปกติติดต่อกัน เว้นแต่ได้รับอนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

(๖) มหาวิทยาลัยพิจารณาให้พ้นสถานภาพนักศึกษาเพราะกระทำผิดวินัยนักศึกษาอย่างร้าย

แรง

(๗) ทำการทุจริตอย่างร้ายแรงในการสอบ ซึ่งจะต้องเป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๓ นักศึกษาที่ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษา ให้ยื่นคำร้องขอลาออกพร้อมด้วยใบปลอดพันธะต่อคณบดี โดยความเห็นชอบของหัวหน้าภาควิชาและอาจารย์ที่ปรึกษา และคณบดีรายงานสภาวิชาการทราบ

หมวด ๗

การลาพักการศึกษาและการสั่งพักการศึกษา

ข้อ ๓๔ การลาพักการศึกษา

๓๔.๑ นักศึกษาจะต้องยื่นคำร้องขออนุมัติการลาพักการศึกษาต่อคณบดี โดยความเห็นชอบของหัวหน้าภาควิชาและอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้งนี้ ภายใน ๒ สัปดาห์หลังจากการเปิดเรียนของภาคการศึกษานั้น และสามารถลาพักการศึกษาได้ครั้งละไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา ในกรณีที่นักศึกษายังมีความจำเป็นที่จะลาพักการศึกษาต่อ ให้ยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาใหม่

๓๔.๒ นักศึกษาอาจยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาได้ในกรณี ต่อไปนี้

(๑) ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา ยกเว้นจะได้รับอนุมัติเป็นกรณีพิเศษจากสภาวิชาการ

(๒) ถูกเกณฑ์หรือระดมพลเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

(๓) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใดซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน
(๔) เจ็บป่วยจนต้องพักการศึกษาตัวเป็นเวลาเกินร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดในภาคการศึกษา
นั้นตามคำสั่งแพทย์ โดยมีใบรับรองแพทย์จากสถานพยาบาล

(๕) มีเหตุจำเป็นสุดวิสัย หรือมีความจำเป็นส่วนตัวที่คณะกรรมการประจำคณะพิจารณาเห็นสมควร
ข้อ ๓๕ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาแล้วต้องปฏิบัติดังนี้

๓๕.๑ ในระหว่างลาพักการศึกษา จะต้องชำระค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษา
มิฉะนั้นจะถูกตัดรายชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

๓๕.๒ การนับระยะเวลาการศึกษา ให้นับระยะเวลาที่ขอลาพักการศึกษาทุกครั้งอยู่ในระยะเวลาตาม
ข้อ ๑๑ ยกเว้นนักศึกษาที่ขอลาพักการศึกษาตามข้อ ๓๔.๒

๓๕.๓ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา เมื่อเข้าศึกษาต่อต้องยื่นคำร้องขอกลับเข้าศึกษาต่อ
ครบตีไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ก่อนวันเปิดภาคการศึกษานั้น และให้คณะบดีแจ้งให้นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ทะเบียน
ของมหาวิทยาลัยทราบ

ข้อ ๓๖ การสั่งพักการศึกษา

๓๖.๑ นักศึกษาอาจถูกสั่งพักการศึกษาได้ในกรณีที่ประพฤติทุจริตในการสอบ หรือ ประพฤติผิดวินัย
นักศึกษา

๓๖.๒ การสั่งพักการศึกษาตามข้อ ๓๖.๑ จะสั่งพักการศึกษาได้ไม่เกิน ๑ ภาคการศึกษา

๓๖.๓ คำสั่งให้นักศึกษาพักการศึกษา ให้เริ่มเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาที่กระทำผิดนั้น โดยให้มีระยะเวลา
การลงโทษต่อเนื่องกัน ทั้งนี้ ให้มีระยะเวลาที่ถูกสั่งพักการศึกษาเข้าเป็นระยะเวลาการศึกษา และให้จำแนกสถานภาพ
นักศึกษาทุกภาคการศึกษาที่ถูกสั่งพักด้วย

ทั้งนี้ นักศึกษาที่ถูกสั่งพักการศึกษา จะต้องปฏิบัติตามข้อ ๓๖ เช่นเดียวกับนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพัก
การศึกษา

ข้อ ๓๗ ให้คณะบดีเป็นผู้อนุมัติให้นักศึกษาลาพักการศึกษาตามข้อ ๓๖ และสั่งพักการศึกษาตามข้อ ๓๖

ข้อ ๓๘ นักศึกษาที่ถูกสั่งพักการศึกษา หรือมหาวิทยาลัยมีคำสั่งให้พ้นสภาพนักศึกษา สามารถอุทธรณ์คำสั่ง
พักการศึกษาและคำสั่งให้พ้นสภาพนักศึกษาได้ และการอุทธรณ์คำสั่งพักการศึกษาและคำสั่งให้พ้นสภาพนักศึกษา ให้
เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๘

การย้ายสถานที่เรียน การย้ายคณะ และการเปลี่ยนสาขาวิชา

ข้อ ๓๙ การย้ายวิทยาเขต นักศึกษาที่ได้รับคัดเลือกให้เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยส่วนกลาง วิทยาเขต หรือวิทยาลัย
ใดของมหาวิทยาลัย จะต้องศึกษาที่มหาวิทยาลัยส่วนกลาง วิทยาเขต หรือวิทยาลัยนั้น

มหาวิทยาลัยอาจอนุญาตให้นักศึกษาย้ายไปศึกษาที่มหาวิทยาลัยส่วนกลาง วิทยาเขต หรือวิทยาลัยอื่น เฉพาะ
ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างย้งเท่านั้น ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาวิชาการกำหนด

ข้อ ๔๐ การย้ายคณะและคุณสมบัติของผู้มีสิทธิขอย้ายคณะ

นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะวิชาใด จะต้องศึกษาในคณะวิชานั้น กรณีที่นักศึกษาต้องการ
ย้ายคณะต้องมีคุณสมบัติและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- ๔๐.๑ ไม่เป็นผู้พ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา
- ๔๐.๒ ไม่เคยได้รับอนุมัติให้ย้ายคณะมาก่อน
- ๔๐.๓ การขอย้ายคณะจะต้องขอย้ายภายใน ๒ ภาคการศึกษาปกติ นับตั้งแต่เข้ารับการศึกษา ทั้งนี้ ไม่นับภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา หรือถูกมหาวิทยาลัยให้พักการศึกษา
- ๔๐.๔ ในการยื่นคำร้องขอย้ายคณะ นักศึกษาต้องแสดงผลประกอบ และอยู่ในดุลยพินิจ คณะที่เกี่ยวข้องที่จะพิจารณาอนุมัติเป็นรายกรณี ซึ่งจะต้องเป็นไปตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์ของคณะที่เกี่ยวข้อง
- ๔๐.๕ การขอย้ายคณะจะกระทำได้เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาปกติ แต่ต้องกระทำก่อนการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาต่อไป
- ๔๐.๖ รายวิชาที่นักศึกษาย้ายคณะได้ศึกษามา แม้จะไม่ตรงกับหลักสูตรของคณะที่ย้ายเข้ามาศึกษาใหม่ก็ตาม ให้นำมาคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมด้วย
- ข้อ ๔๑ การเปลี่ยนสาขาวิชา การขอเปลี่ยนสาขาวิชาจะกระทำได้เพียงครั้งเดียวตลอดการเป็นนักศึกษา และจะกระทำได้เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาปกติ แต่ต้องกระทำก่อนการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาต่อไป โดยการขอเปลี่ยนสาขาวิชาจะต้องได้รับความเห็นชอบจากหัวหน้าภาควิชาที่เกี่ยวข้องและได้รับอนุมัติจากคณบดี
- ข้อ ๔๒ การรับโอนนักศึกษา และการศึกษาข้ามสถาบัน ให้เป็นไปตามที่สภาวิชาการกำหนด

หมวด ๙

การปฏิบัติการมาตรฐานและการปฏิบัติศาสนกิจ

- ข้อ ๔๓ การปฏิบัติการมาตรฐาน นักศึกษาของมหาวิทยาลัยจะต้องฝึกปฏิบัติการมาตรฐานในรายวิชาการปฏิบัติการมาตรฐานในหลักสูตร และเมื่อสอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรแล้ว ก่อนการขอรับปริญญาจะต้องออกปฏิบัติการมาตรฐานตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๔๔ การปฏิบัติศาสนกิจ มี ๓ ประเภท
- ๔๔.๑ การปฏิบัติงานภายหลังจากนักศึกษาได้สอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรแล้ว การปฏิบัติศาสนกิจตามข้อนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
- ๔๔.๒ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามตามหลักสูตร การปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพ ที่ใช้เวลาการฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อการศึกษาภาคปกติ ซึ่งกำหนดไว้เป็นรายวิชาหนึ่งของหลักสูตรที่มีปริมาณหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต
- ๔๔.๓ การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
- ข้อ ๔๕ นักศึกษาที่ไม่ผ่านการปฏิบัติการมาตรฐานและการปฏิบัติศาสนกิจ จะไม่ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นผู้สำเร็จการศึกษาและขออนุมัติปริญญา

หมวด ๑๐

การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญา

- ข้อ ๔๖ การสำเร็จการศึกษา

๔๖.๑ หลักสูตรปริญญาตรี (๔ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๖ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลง

ทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๑๔ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

๔๖.๒ หลักสูตรปริญญาตรี (๕ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๘ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๑๗ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องเรียนและสอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตร และปฏิบัติตามเงื่อนไขของหลักสูตร ข้อบังคับระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษาและหรือการปฏิบัติของนักศึกษาซึ่งได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะเรื่องโดยครบถ้วนแล้ว จึงจะได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อ ๔๗ การขอจบการศึกษา ในภาคการศึกษาสุดท้ายที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนและสอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย รวมทั้งได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของหลักสูตรและเงื่อนไขทางการศึกษาอื่นของมหาวิทยาลัย หากมาคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๒.๐๐ ขึ้นไป มีสิทธิ์ยื่นคำร้องขอจบการศึกษาต่อนายทะเบียนของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๘ การให้ปริญญา

๔๘.๑ นักศึกษาที่จะได้รับปริญญาต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) สอบได้จำนวนหน่วยกิตครบตามหลักสูตรในสาขาวิชาที่ศึกษาและได้คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๒.๐๐ ขึ้นไป

(๒) สอบได้นักธรรมหรือธรรมศึกษาชั้นใดชั้นหนึ่ง หรือมีผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาพระพุทธศาสนาตามเกณฑ์มาตรฐานความรู้วิชาการพระพุทธศาสนาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) มีความประพฤติเรียบร้อยเหมาะสมกับปริญญาที่ได้รับ

(๔) ไม่มีพันธะผูกพันใด ๆ กับมหาวิทยาลัย

(๕) ผ่านการปฏิบัติกรรมฐานตามข้อ ๔๓ และผ่านการปฏิบัติศาสนกิจข้อใดข้อหนึ่งในข้อ ๔๔

๔๘.๒ คณบดี โดยการเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ เป็นผู้เสนอรายชื่อนักศึกษาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ ๔๘.๑ ให้เป็นผู้สมควรได้รับปริญญาและปริญญาเกียรตินิยมต่อนายทะเบียนของมหาวิทยาลัย เพื่อเสนอสภาวิชาการพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติการให้ปริญญา

ข้อ ๔๙ การขอรับปริญญา

นักศึกษาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ ๔๘ จะต้องยื่นคำร้องขอรับปริญญาต่อนายทะเบียนของมหาวิทยาลัยภายในระยะเวลาที่กำหนด มิฉะนั้นจะต้องเสียค่าปรับตามประกาศของมหาวิทยาลัย และอาจไม่ได้รับการพิจารณาชื่อต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติปริญญาในภาคการศึกษานั้น

ข้อ ๕๐ การให้ปริญญาเกียรตินิยมและการให้เหรียญรางวัล ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕๑ พิธีประทานปริญญาบัตร มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีพิธีประทานปริญญาบัตรสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาปีละ ๑ ครั้ง หรือตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๑๑

ค่าหน่วยกิตและค่าบำรุงการศึกษา

ข้อ ๕๒ ค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมทางการศึกษา ให้เป็นไปตามที่สภาวิชาการกำหนด โดยทำเป็นประกาศประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕๓ กรณีมีความจำเป็น นักศึกษาที่ไม่สามารถชำระค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงการศึกษา และหรือค่าธรรมเนียม

ทางการศึกษาได้ทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ยื่นเรื่องการผ่อนผันการชำระค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงการศึกษาและหรือค่าธรรมเนียมทางการศึกษา

การขอรับการผ่อนผันการชำระค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงการศึกษา และหรือค่าธรรมเนียมทางการศึกษาให้ยื่นผ่อนผันต่อคณะบดี และอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้อนุมัติการขอผ่อนผันชำระค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงการศึกษา และหรือค่าธรรมเนียมทางการศึกษา ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินก่อนสอบปลายภาคการศึกษาและไม่ได้รับยกเว้นค่าปรับ การลงทะเบียนล่าช้า

ข้อ ๕๔ นักศึกษาที่อยู่ระหว่างรอรับเงินทุนการศึกษาทุกประเภท ทั้งทุนภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย จะได้รับการผ่อนผันการชำระค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมทางการศึกษาจนกว่าจะได้รับเงินทุนการศึกษา โดยนักศึกษาจะต้องยื่นเรื่องขอผ่อนผันการชำระตามข้อ ๕๔ วรรคสองพร้อมเอกสารหลักฐานการได้รับทุนการศึกษา ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินก่อนสอบปลายภาคการศึกษา

ข้อ ๕๕ มหาวิทยาลัยอาจพิจารณายกเว้นค่าหน่วยกิตหรือค่าบำรุงศึกษาก็ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สภาวิชาการกำหนดโดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวด ๑๒

การประกันคุณภาพหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร และมาตรฐานความรู้ภาษาอังกฤษ

ข้อ ๕๖ การประกันคุณภาพหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบประกันคุณภาพของหลักสูตร โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย ๖ ด้าน คือ การกำหนดมาตรฐาน, บัณฑิต, นักศึกษา, อาจารย์, หลักสูตร, การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ข้อ ๕๗ การพัฒนาหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ ๕ ปี

ข้อ ๕๘ มาตรฐานความรู้ภาษาอังกฤษให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา รวมทั้งการส่งเสริมและการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งสามารถเทียบเคียงกันกับมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามประกาศของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องมีผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและผ่านการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาวิชาการที่กำหนด โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวด ๑๓

การพัฒนาอาจารย์และกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

ข้อ ๕๙ การพัฒนาอาจารย์ให้คณะ ภาควิชา หลักสูตร การวางระบบผู้สอนและกรรมการจัดการเรียนการสอน ระบบการบริหารอาจารย์และการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ การกำหนดผู้สอนโดยคำนึงถึงคุณภาพของอาจารย์ ให้สอดคล้องกับการเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๖๐ กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาให้คณะ ภาควิชา หลักสูตร จัดวางระบบการกิจกรรมการเรียนรู้

การสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตร ดังนี้

๖๐.๑ จัดให้มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษา การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการ แก่นักศึกษาและ
แนะแนวแก่นักศึกษา จัดบริการให้คำปรึกษาแนะแนวด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นักศึกษา จัดกิจกรรมเตรียม
ความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา

คุณสมบัติอาจารย์ที่ปรึกษาและการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์
ที่ปรึกษา ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย โดยความเห็นของสภาวิชาการ

๖๐.๒ ในการจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา ให้เป็นไปตามหลักการดังนี้

(๑) การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ให้มีกิจกรรมพัฒนานักศึกษาครอบคลุมประเภทกิจกรรม
ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะนักศึกษาที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพกิจกรรม
บำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีงแวดล้อม กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมกิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

(๒) ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเหมาะสม ให้นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมโอกาส
ได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตตามมาตรฐานการ
เรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ รวมทั้งกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการ
เรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

บทเฉพาะการ

ข้อ ๖๑ ให้ใช้ระเบียบนี้ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๙
เป็นต้นมา

สำหรับนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาก่อนปีการศึกษา ๒๕๕๙ ให้ใช้ระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
วิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือให้ปฏิบัติตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่รับเข้าศึกษาในขณะนั้น
ไปจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

ทั้งนี้ ในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกประกาศหรือหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามกฎระเบียบนี้ ให้ใช้ประกาศหรือหลักเกณฑ์
ที่ออกโดยอาศัยระเบียบของมหาวิทยาลัยว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีฉบับก่อนไปพลางจนกว่าจะได้ออก
ประกาศหรือหลักเกณฑ์ตามระเบียบฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(สมเด็จพระมหามุนีวงศ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

หมายเหตุ: เหตุผลที่ประกาศใช้ระเบียบนี้ เนื่องจากคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา ได้ประกาศใช้หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ ภายในระดับอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีการปรับปรุงมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ แบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับหลักสูตร
ระดับคณะ และระดับสถาบัน ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการ ได้ยกเลิกเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี
พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศบังคับใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ มหาวิทยาลัยจึงปรับปรุง
แก้ไขระเบียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและหลัก
การประกันคุณภาพภายในอุดมศึกษา จึงประกาศใช้ระเบียบนี้



ประกาศมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
เรื่อง ระเบียบปฏิบัติของนักศึกษา
พุทธศักราช ๒๕๕๓

เพื่อให้กิจกรรมของนักศึกษามหามกุฏราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๓ และมติสภามหาวิทยาลัยครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๒ วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ จึงประกาศมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย เรื่องระเบียบปฏิบัติของนักศึกษา ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

- ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบปฏิบัติของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๓”
- ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบปฏิบัตินี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
- ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบปฏิบัติของนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๕๑) หรือระเบียบอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบปฏิบัตินี้ แล้วให้ใช้ระเบียบนี้แทน
- ข้อ ๔ ในระเบียบข้อปฏิบัตินี้
- “มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย รวมถึงวิทยาเขต
- “นักศึกษา” หมายความว่า พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ ที่ลงทะเบียนเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และได้รับอนุมัติให้เข้าศึกษาอบรมในมหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังอยู่ในชั้นใดชั้นหนึ่ง และนักศึกษาที่อธิการบดีมีคำสั่งพักการเรียน หรือลาพัก และที่ถูกลงโทษใด ๆ ที่มีเหตุจำเป็นอื่น ๆ ที่จำต้องพักการเรียน แต่ในกรณีที่ต้องพักการเรียนต้องไม่เกิน ๖ เดือนของปีการศึกษา
- ข้อ ๕ ให้รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๒

ห้อง คณะและชั้นเรียน

- ข้อ ๖ คำว่า ห้องเรียน คณะ และชั้นเรียน ในระเบียบนี้มีความหมาย ดังต่อไปนี้
- “ห้องเรียน” หมายความว่า ชั้นที่แบ่งเป็นห้อง ก.ข.ค.ง. เป็นต้น
- “คณะ” หมายความว่า
- คณะศาสนาและปรัชญา
 - คณะสังคมศาสตร์
 - คณะมนุษยศาสตร์

“ชั้นเรียน” หมายถึง

- คณะศึกษาศาสตร์
- ชั้นศาสนศาสตร์ปีที่ ๑
- ชั้นศาสนศาสตร์ปีที่ ๒
- ชั้นศาสนศาสตร์ปีที่ ๓
- ชั้นศาสนศาสตร์ปีที่ ๔

หมวด ๓

สิทธิ และหน้าที่นักศึกษา

ข้อ ๗ การกระทำหรือการแสดงออกใด ๆ ของนักศึกษาจะกระทำได้โดยที่การกระทำหรือการแสดงออกนั้นเป็นไปเพื่อสร้างสรรค์มหาวิทยาลัยหรือสังคมส่วนรวม ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับ ระเบียบปฏิบัตินี้

ข้อ ๘ นักศึกษาย่อมมีสิทธิที่จะพึงมีพึงได้ทัดเทียมกันตามระเบียบนี้

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องช่วยกิจกรรมทุกอย่างที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย หรือภายนอกมหาวิทยาลัย และกิจกรรมที่กองพัฒนานักศึกษาหรือวิทยาลัยศาสนศาสตร์หรือคณะกรรมการนักศึกษาขอความช่วยเหลือ

ข้อ ๑๐ นักศึกษามีหน้าที่ต้องชำระค่ากิจกรรมนักศึกษาตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๑ นักศึกษาชั้นศาสนศาสตร์ปีที่ ๒ มีสิทธิ์ลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อเป็นรองประธานนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไปได้

ข้อ ๑๒ นักศึกษาชั้นศาสนศาสตร์ปีที่ ๓ มีสิทธิ์ลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อเป็นประธานนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไปได้ ส่วนวิธีการ หลักการสรรหาให้เป็นไปตามข้อ ๑๙ แห่งระเบียบนี้

ข้อ ๑๓ นักศึกษามีสิทธิเลือกเรียนคณะใดก็ได้ ทั้งนี้ต้องไม่ขัดกับระเบียบมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ ให้มีหัวหน้าห้อง หัวหน้าคณะ หัวหน้าชั้น รองหัวหน้าห้อง รองหัวหน้าคณะ รองหัวหน้าชั้น ดังนี้

ให้นักศึกษาแต่ละห้อง แต่ละคณะ แต่ละชั้น เลือกหัวหน้า รองหัวหน้าตามลำดับ

ในกรณีที่ชั้นเรียนไม่ได้แบ่งเป็นห้องเรียน หรือคณะให้แต่ละชั้นเลือกหัวหน้าชั้น และรองหัวหน้าชั้น

ข้อ ๑๕ นักศึกษามีหน้าที่ต้องเข้าห้องประชุมประจำวันไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อภาคการศึกษา เพื่อแสดงความคิดเห็น รับฟังโอวาทและไหว้พระสวดมนต์ประจำวัน ณ ห้องประชุมใหญ่หรือสถานที่มหาวิทยาลัยกำหนด และเพื่อแสดงออกถึงความสามัคคีมีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และนักศึกษาจะต้องลงชื่อการ เข้าประชุมทุกครั้ง ซึ่งมีผลต่อการพิจารณาการเสนอรับทุนการศึกษา และทุนอื่น ๆ ตลอดถึงประเมิน ผลการเรียนในใบแสดงผลการเรียน (Transcript) เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยด้วย หากนักศึกษามีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถจะเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวได้ ให้ทำหนังสือขออนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร ถึงประธานนักศึกษาหรือคณะกรรมการนักศึกษา โดยให้กองพัฒนานักศึกษาและผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ จัดทำบัญชีควบคุมในเรื่องนี้

ข้อ ๑๖ ห้ามนักศึกษาแสดงอาการอันไม่เคารพและเหมาะสมต่อสถานที่ เช่น สูบบุหรี่ เดินเคี้ยวของขบเคี้ยว ส่งเสียงดัง นุ่งห่มอันไม่สมควร บริเวณมหาวิทยาลัยโดยเด็ดขาด

ข้อ ๑๗ หัวหน้าห้อง หัวหน้าคณะ หัวหน้าชั้น มีหน้าที่ควบคุมดูแลนักศึกษาภายในห้อง หรือคณะ หรือชั้นของตนเท่านั้น และมีหน้าที่รับนโยบายจากกองพัฒนานักศึกษา ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ หรือคณะกรรมการนักศึกษามอบหมายให้ไปปฏิบัติ

ในกรณีหัวหน้าห้อง หัวหน้าคณะ หัวหน้าชั้นไม่อยู่หรืออยู่แต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รอง หัวหน้าห้อง รองหัวหน้าคณะ รองหัวหน้าชั้นปฏิบัติหน้าที่แทน

ในกรณีหัวหน้าและรองหัวหน้าตามวรรคสองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้นักศึกษาในห้อง คณะ หรือ ชั้นนั้น ๆ เลือกตัวแทนขึ้นมาปฏิบัติหน้าที่แทน

ข้อ ๑๘ ให้นักศึกษาเคารพเชื่อฟังคำสั่งของประธานและรองประธานนักศึกษาที่ประกาศ หรือขอความร่วมมือ ในแนวทางที่ถูกต้องและเป็นธรรม

หมวด ๔

ประธานและรองประธานนักศึกษา

ข้อ ๑๙ ความเป็นประธานและรองประธานนักศึกษา และวิธีการเป็นประธานและรองประธาน นักศึกษา ให้ เป็นไปตามระเบียบวิธีการสรรหา หรือประกาศของมหาวิทยาลัย แต่ต้องกระทำก่อนสอบปลายภาคเรียนที่ ๒ ภายใน ๑๕ วัน

ข้อ ๒๐ ให้มหาวิทยาลัยและวิทยาเขตมีประธานนักศึกษาแต่ละ ๑ ตำแหน่ง รองประธานนักศึกษาแต่ละ ๒ ตำแหน่ง เลขานุการแต่ละ ๑ ตำแหน่ง โดยได้รับค่าตอบแทนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๑ ประธานนักศึกษามีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

๒๑.๑ ควบคุม ดูแล รับผิดชอบ และสั่งงานในนามประธานคณะกรรมการนักศึกษา

๒๑.๒ เป็นผู้ตรวจการ หรืออาจจัดตั้งบุคคล หรือคณะกรรมการในการสอดส่องดูแลพฤติกรรมของ นักศึกษาทุกชั้น ทุกคณะ และทุกห้อง

๒๑.๓ เป็นผู้ตรวจการ หรืออาจจัดตั้งบุคคล หรือคณะกรรมการในการสอดส่องดูแลพฤติกรรมของ นักศึกษาทุกชั้น ทุกคณะ และทุกห้อง

๒๑.๓ เมื่อพบพฤติกรรมที่เห็นว่าไม่เหมาะสม อันขัดต่อพระธรรมวินัย และประเพณี อันดีงาม อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่นักศึกษาและมหาวิทยาลัย ให้ประธานนักศึกษารายงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาโทษ

๒๑.๔ มีอำนาจยับยั้ง ยกเลิก การประกอบกิจกรรมของแผนก ชมรม หรือกลุ่มบุคคลที่ไม่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการนักศึกษา ให้งดจัดตั้ง เว้นไว้แต่กิจกรรมที่ได้รับการอนุมัติ จากอธิการบดี

๒๑.๕ ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อผลประโยชน์ของนักศึกษา โดยตรงเป็นหัวหน้า แผนกพระธรรมวิทยากร โดยตำแหน่ง

๒๑.๖ สามารถรับคำร้องเรียนคำเสนอแนะ ที่เห็นสมควรหรือเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและดำเนินการในสิ่งที่เป็ประโยชน์แก่นักศึกษาและมหาวิทยาลัย

๒๑.๗ มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ นักศึกษาทั้งคณะมีอำนาจถอดถอนคณะกรรมการท่านใดท่าน หนึ่งได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนักศึกษา

๒๑.๘ มีอำนาจเสนอรายรับรายจ่ายของคณะกรรมการนักศึกษาต่อกองพัฒนานักศึกษา

๒๑.๙ มีอำนาจลงนามในหนังสือต่าง ๆ ที่ออกในนามคณะกรรมการนักศึกษาเป็นผู้เสนอผลงานของ คณะกรรมการนักศึกษาต่ออธิการบดี สามารถเบิก - จ่ายเงิน ในการดำเนินกิจกรรมของคณะกรรมการนักศึกษาได้ โดยตรง จากกองพัฒนานักศึกษา ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบจากกองพัฒนานักศึกษาและคณะกรรมการนักศึกษา

๒๑.๑๐ เป็นตัวแทนในการเรียกร้องสิทธิของนักศึกษา หากเห็นว่าไม่เป็นธรรมทั้งนี้ โดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการนักศึกษา

ข้อ ๒๒ หน้าที่ของรองประธานนักศึกษา

ปฏิบัติงาน

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานนักศึกษามอบหมายในภารกิจนั้น ๆ
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานนักศึกษา เมื่อประธานนักศึกษาไม่อยู่หรืออยู่แต่ ไม่สามารถ
- (๓) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

หมวด ๕

คณะกรรมการนักศึกษา

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการนักศึกษาประกอบด้วย

- (๑) ประธานนักศึกษา และรองประธานนักศึกษา หัวหน้าห้อง หัวหน้าคณะ หัวหน้าชั้น เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง ให้แต่ละห้อง คณะ ชั้น คัดเลือกตัวแทน เป็นกรรมการนักศึกษาโดยแต่งตั้ง
- (๒) ให้ประธานนักศึกษา รองประธาน และหัวหน้าแผนกคัดเลือกกรรมการ มาให้ครบทั้งนี้ เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกิน ๖๐ ท่าน โดยไม่รวมกับกรรมการที่ปรึกษาและอุปถัมภ์

ข้อ ๒๔ สมาชิกภาพของคณะกรรมการนักศึกษาจะหมดวาระเมื่อ

- (๑) ออกตามวาระ
- (๒) มรณภาพ/ตาย
- (๓) ลาออกและได้รับอนุมัติ
- (๔) พ้นสถานภาพความเป็นนักศึกษา
- (๕) คณะกรรมการศึกษามีมติ ๓ ใน ๔ ให้ออก โดยส่งเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชา
- (๖) อธิการบดีมีคำสั่งให้ออก

หมวด ๖

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนักศึกษา

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการศึกษามีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ดำเนินการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามความเหมาะสม
- (๒) ช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๓) วางระเบียบต่าง ๆ ไว้สำหรับปฏิบัติร่วมกันของนักศึกษาทั่วไป
- (๔) จัดตั้งอนุกรรมการต่าง ๆ หรือเจ้าหน้าที่ตามความเหมาะสม
- (๕) ริเริ่มดำเนินการต่าง ๆ อันจะก่อให้เกิดผลดีต่อมหาวิทยาลัยและส่วนรวม

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการศึกษาอาจแบ่งเป็นแผนกต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) แผนกเลขานุการ
- (๒) แผนกพระธรรมวิทยากร
- (๓) แผนกวิชาการ
- (๔) แผนกปฏิคมและสวัสดิการ
- (๕) แผนกกวาศิลป์
- (๖) แผนกเหรียญกษาปณ์
- (๗) แผนกประชาสัมพันธ์

(๘) แผนกธุรการ – สถานที่

(๙) แผนกศิลปกรรมและวรรณศิลป์

ข้อ ๒๗ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของแผนกนั้น ๆ คณะกรรมการแต่ละแผนกมีอำนาจ วางกฎระเบียบมาใช้ในแผนกของตนได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนักศึกษา และให้ประธานนักศึกษานำเสนอใช้ระเบียบนั้น ๆ ต่อกองพัฒนานักศึกษาหรือวิทยาลัยศาสนศาสตร์ เพื่อนำเสนอรองอธิการบดีผู้รับผิดชอบ หัวหน้าแผนกต้องรายงานผลการปฏิบัติงานในแผนกเสนอต่อคณะกรรมการนักศึกษาครั้งที่มีการประชุมสามัญประจำเดือน หรือเมื่อคณะกรรมการนักศึกษาต้องการทราบหรือสอบถาม

ข้อ ๒๘ คณะกรรมการนักศึกษาต้องแถลงกิจกรรมและผลงานที่ได้ดำเนินไปให้นักศึกษาทราบทุกครั้งที่มีการประชุม โดยให้ประธานนักศึกษาหรือเลขาธิการเรียกประชุมอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๒๙ ในกรณีเห็นสมควรที่จะแต่งตั้งที่ปรึกษาหรืออนุกรรมการประจำแผนกก็ได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานนักศึกษา

ข้อ ๓๐ ให้ประธานนักศึกษารายงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่คณะกรรมการนักศึกษาได้ดำเนินไปให้อธิการบดีทราบปีละ ๒ ครั้ง หรือเมื่ออธิการบดีต้องการทราบ

ข้อ ๓๑ เมื่อตำแหน่งของคณะกรรมการนักศึกษาว่างลง เพราะเหตุใดก็ตาม นอกจากออกตามวาระให้ประธานนักศึกษาแต่งตั้งผู้ที่เหมาะสมควร เป็นคณะกรรมการนักศึกษาแทนภายใน ๑๐ วัน

ข้อ ๓๒ วาระประธานและรองประธานนักศึกษา พร้อมทั้งคณะกรรมการนักศึกษาสิ้นสุดลงในวันที่อธิการบดีลงนามแต่งตั้งประธานและรองประธานนักศึกษาชุดใหม่ และให้คณะกรรมการนักศึกษาชุดเก่ามอบหมายงานให้คณะกรรมการชุดใหม่ภายใน ๑๕ วัน

การประกาศแต่งตั้งประธานและรองประธานนักศึกษาต้องประกาศในวันสุดท้ายของการสอบปลายภาคการศึกษาที่ ๒ ของปีการศึกษานั้น ๆ เพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่และดำเนินงานในกิจกรรมของคณะกรรมการนักศึกษาต่อจากประธานและรองประธานนักศึกษาชุดเดิมที่หมดวาระลง

หมวด ๗

การประชุม

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการนักศึกษาต้องเข้าประชุมปรึกษาหารือในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างน้อย เดือนละ ๑ ครั้ง ประธานนักศึกษาหรือเลขาธิการ เป็นผู้นัดประชุมโดยมีหนังสือไปถึงผู้ต้องการให้เข้า ร่วมประชุมทุกครั้ง เว้นไว้แต่กรณีเร่งด่วน หากมีกรณีพิเศษหรือคณะกรรมการเข้าชื่อไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งขอให้เปิดการประชุม ประธานนักศึกษาอาจเรียกประชุมก็ได้

ข้อ ๓๔ การประชุมคณะกรรมการนักศึกษา ต้องมีกรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งเข้าประชุมจึงจะนับเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๓๕ ห้ามมิให้ผู้ใดพูดจาต่อเสียด ก้าวร้าวประธานหรือสมาชิกในที่ประชุม

ข้อ ๓๖ ถ้าประธานในที่ประชุมเห็นว่าสมาชิกในที่ประชุมไม่เคารพต่อที่ประชุม ก็อาจนิมนต์หรือเชิญออกจากห้องประชุมก็ได้

ข้อ ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ที่ได้รับนิมนต์/เชิญ เข้าร่วมประชุม เว้นไว้แต่ได้รับอนุญาตจากประธาน ที่ประชุม

ข้อ ๓๘ ผู้เข้าร่วมประชุมต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย และรักษากิริยามารยาทของที่ประชุม

ข้อ ๓๙ เมื่อสมาชิกในที่ประชุมต้องการแสดงความคิดเห็น ให้ยกมือขออนุญาตก่อน เมื่อได้รับอนุญาตจากประธานที่ประชุมแล้วจึงจะสามารถแสดงความคิดเห็นได้

หมวด ๘
กรรมการที่ปรึกษาและอุปถัมภ์

ข้อ ๔๐ กรรมการที่ปรึกษาประกอบด้วย

(๑) รองอธิการบดีฝ่ายกิจการรรมนักศึกษา หรือรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต เป็นกรรมการที่ปรึกษา โดยตำแหน่ง

(๒) หัวหน้ากองพัฒนานักศึกษา หรือผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาโดยตำแหน่ง

ข้อ ๔๑ ให้คณะกรรมการนักศึกษา/เชิญบุคคลที่มีความเหมาะสมเป็นกรรมการที่ปรึกษา และอุปถัมภ์ เฉพาะกรรมการที่ปรึกษา ให้ประธานนักศึกษาและคณะกรรมการนักศึกษาพิจารณาแต่งตั้ง โดยคัดเลือกจากคุณสมบัติของนักศึกษาในชั้น/คณะ และปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ตามลำดับอาวุโส ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและการประสานงานในการบริหารของคณะกรรมการนักศึกษาไปด้วยความ เรียบร้อย

ข้อ ๔๒ ให้ประธานนักศึกษาและคณะกรรมการนักศึกษามีอำนาจหน้าที่ในการคัดเลือกบุคคลทั้งที่เป็นบรรพชิต และคฤหัสถ์ ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย แต่งตั้งเป็นกรรมการอุปถัมภ์ทั้งนี้ต้องพิจารณาความเหมาะสมว่า มีคุณสมบัติเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อกิจการรรมของคณะกรรมการนักศึกษาโดยรวมหรือไม่

ข้อ ๔๓ สถานภาพของกรรมการที่ปรึกษาและอุปถัมภ์ จะสิ้นสุดลงเมื่อหมดวาระการทำงานตามระเบียบของคณะกรรมการนักศึกษา หรือในกรณีมีความจำเป็น สามารถถอดถอนสถานภาพจากการเป็นกรรมการที่ปรึกษาและอุปถัมภ์ได้ โดยความเห็นชอบของประธานนักศึกษาและคณะกรรมการนักศึกษา เป็นผู้พิจารณา ทั้งนี้ การพิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนสถานภาพในการเป็นกรรมการที่ปรึกษาและอุปถัมภ์ ต้องผ่านความเห็นชอบของรองอธิการบดีฝ่ายกิจการรรมนักศึกษา หรือรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต โดยให้หัวหน้ากองพัฒนานักศึกษาหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์เป็นผู้นำเรื่องเสนอ

ข้อ ๔๔ หน้าที่ของกรรมการที่ปรึกษาและอุปถัมภ์ เฉพาะกรรมการที่ปรึกษามีหน้าที่ในการให้คำแนะนำต่าง ๆ ในการบริหารงานของคณะกรรมการนักศึกษารวมทั้งการให้ความร่วมมือประสานงานในแผนกต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันในการทำงานระหว่างคณะกรรมการ นักศึกษากับสำนักงานอธิการบดีอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและเกิดประสิทธิภาพต่อการบริหารงานของคณะกรรมการ นักศึกษา

หมวด ๙

การเงินและงบประมาณ

ข้อ ๔๕ การควบคุมรายรับ/รายจ่าย ของคณะกรรมการนักศึกษาให้ขึ้นตรงต่อประธานนักศึกษา คือ

(๑) การขอความอุปถัมภ์ในนามของคณะกรรมการนักศึกษา หรือแผนกต่าง ๆ ชมรมต่าง ๆ ให้เจ้าของโครงการนำเรื่องเข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการนักศึกษาทราบก่อนไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

(๒) ให้แต่ละแผนก เสนอผลงาน และรายรับ/รายจ่าย ต่อประธานนักศึกษา เมื่อกิจกรรมหรือโครงการนั้น ๆ สิ้นสุดลงอย่างน้อย ภายใน ๑๕ วัน

(๓) ให้ประธานนักศึกษา แจงผลรายรับ/รายจ่าย ต่อคณะกรรมการนักศึกษาเมื่อมีการประชุมสามัญประจำเดือน แล้วรายงานให้กองพัฒนานักศึกษาหรือวิทยาลัยศาสนศาสตร์ทราบตามลำดับ

หมวด ๑๐

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๔๖ การปฏิบัติงานของคณะกรรมการนักศึกษา ในกรณีที่มีการใช้อำนาจหน้าที่ตามข้อระเบียบ ปฏิบัติ หรือข้อบังคับนั้น ชัดข้องมีนัยไม่ชัดเจน หรือเพราะเรื่องอื่นใด ให้คณะกรรมการนักศึกษาโดยประธานนักศึกษา ประชุม พิจารณาตามหน้าที่นั้น ๆ โดยผ่านความเห็นชอบของหัวหน้ากองพัฒนานักศึกษาหรือวิทยาลัยศาสนศาสตร์ นำเสนอ ต่อรองอธิการบดีฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา หรือรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตพิจารณาดูความเหมาะสมถูกต้อง แล้วจึงนำ เสนออธิการบดีมหาวิทยาลัยเป็นผู้ลงนามอนุมัติ

ข้อ ๔๗ กิจกรรมใด ๆ ของนักศึกษาที่จัดขึ้น ต้องได้รับการพิจารณาอนุมัติโดยอธิการบดี

ข้อ ๔๘ การลิดรอนสิทธิหรือการลงโทษนักศึกษาผู้ไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้จะทำได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนักศึกษา ให้ประธานนักศึกษาเสนอเรื่องพิจารณาโทษไปยังแผนกที่เกี่ยวข้องตามลำดับ

ข้อ ๔๙ อธิการบดีสามารถลงโทษนักศึกษาที่ละเมิดต่อข้อระเบียบบังคับหรือการกระทำผิดใด อันเข้าข่าย ละเมิด ระเบียบข้อบังคับนั้น ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕๐ การลงโทษผู้กระทำความผิดต่อระเบียบปฏิบัตินี้ คือ

- (๑) ตักเตือน
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) สั่งพักการเรียน
- (๔) ให้พ้นสถานภาพนักศึกษา

การลงโทษต่อคณะกรรมการนักศึกษาหรือนักศึกษารูปใดรูปหนึ่งที่มีพฤติกรรมเป็นบ่อนทำลายศาสนาหรือ ทำความเสียหายให้แก่คณะกรรมการนักศึกษา รวมทั้งมหาวิทยาลัยในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การกระทำดังกล่าวเกิดขึ้นภายใน หรือภายนอกมหาวิทยาลัยก็ตาม สามารถลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดนั้นตามระเบียบ ข้อบังคับอย่างเด็ดขาด โดยกอง พัฒนานักศึกษาหรือวิทยาลัยศาสนศาสตร์เป็นผู้นำเรื่องเสนอในการลงโทษ ต่ออธิการบดี

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

(พระธรรมปัญญาจารย์)

อธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย



ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ว่าด้วยเครื่องแบบนักศึกษาภาคฤดูร้อน พ.ศ. ๒๕๔๔

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบนักศึกษาภาคฤดูร้อน เพื่อให้การแต่งกาย
ของนักศึกษาเป็นระเบียบเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติการประชุมสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๔๔
เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงออกข้อบังคับนี้ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วยเครื่องแบบ
นักศึกษาภาคฤดูร้อน พ.ศ. ๒๕๔๔”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือประกาศอื่นใดที่ระบุไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่ง
ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
“นักศึกษา”	หมายถึง	นักศึกษาภาคฤดูร้อนของมหาวิทยาลัย
“เครื่องแบบ”	หมายถึง	เครื่องแต่งกายของนักศึกษา
“เครื่องแบบปกติ”	หมายถึง	เครื่องแบบที่นักศึกษาใช้ในเวลาที่ไม่ใช่พิธีการ
“เครื่องแบบพิธีการ”	หมายถึง	เครื่องแบบที่นักศึกษาใช้ในโอกาสที่มีงานพิธี ของมหาวิทยาลัย หรือรัฐพิธีหรือตามที่ มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๕ เครื่องแบบปกติของนักศึกษา

๕.๑ นักศึกษาหญิง

- (๑) เสื้อเชิ้ตสีขาว แขนเสื้อสั้นเหนือศอก เนื้อเรียบ ไม่มีลวดลาย มีความหนา
พอประมาณ คอเสื้อแบบตั้ง สาด้านหลังเรียบ ด้านหน้าผ่าอกตรงโดย

ตลอด ดิถกระคุมโลหะสีเงินเป็นรูปตรามหาวิทยาลัยขนาด ๑.๖ เซนติเมตร
จำนวน ๕ คู่ ที่คอเสื้อด้านซ้ายห้อยเครื่องหมายตรามหาวิทยาลัย มีสายยาว
๖ เซนติเมตร เครื่องหมายตรามหาวิทยาลัยขนาด ๒.๕ เซนติเมตร ประดับ
ที่อกเสื้อเบื้องขวา

- (๒) กระโปรงผ้าสีน้ำเงินเข้ม สีกรมท่าหรือสีดำ เนื้อเรียบ ความหนาพอควร
ทรงสุภาพไม่มีลวดลาย ชายกระโปรงเสมอกัน ยาวคลุมเข่า
- (๓) เข็มขัดทำด้วยหนังเกลี้ยงสีดำหรือสีน้ำตาลเข้ม กว้าง ๓.๕ เซนติเมตร เป็น
เข็มขัดรูปปลายแหลม หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีเงินเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า
ขนาด ๓.๕ x ๖ เซนติเมตร คุณนูนเป็นรูปเครื่องหมายตรามหาวิทยาลัยอยู่
ตรงกึ่งกลาง ได้เครื่องหมายตรามหาวิทยาลัยมีคำว่า “มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
ราชวิทยาลัย”
- (๔) รองเท้าหุ้มส้นแบบสุภาพ สีดำ หรือสีเทา

๕.๒ นักศึกษาชาย

- (๑) เสื้อเชิ้ตสีขาว ไม่มีลวดลาย แขนสั้นเนื้อสอกหรือแขนยาว
- (๒) กางเกงขาขาวแบบสุภาพ สีน้ำเงินเข้ม สีกรมท่า หรือสีดำ ขอบเอวมีหูสอก
เข็มขัด
- (๓) เข็มขัดหนังเกลี้ยงสีดำหรือสีน้ำตาลเข้มกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร เป็นเข็มขัดรูป
ปลายแหลม หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะสีเงิน เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาด
๓.๕ x ๖ เซนติเมตร คุณนูนเป็นรูปเครื่องหมายตรามหาวิทยาลัยอยู่ตรง
กึ่งกลาง ได้เครื่องหมายตรามหาวิทยาลัยมีคำว่า “มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
ราชวิทยาลัย”
- (๔) รองเท้าหุ้มส้นแบบสุภาพ สีดำหรือสีเทา ถุงเท้าสีสุภาพ

ข้อ ๖ เครื่องแบบพิธีการของนักศึกษา

๖.๑ นักศึกษาหญิง ให้ใช้เครื่องแบบพิธีการเช่นเดียวกับเครื่องแบบปกติ ยกเว้น
กระโปรงให้ใช้ผ้าเรียบสีกรมท่า และรองเท้าให้ใช้รองเท้าหุ้มส้นแบบสุภาพสีดำ ไม่มีลวดลาย

๖.๒ นักศึกษาชาย ให้ใช้เครื่องแบบพิธีการเช่นเดียวกับเครื่องแบบปกติ ยกเว้นเสื้อให้
ใช้เสื้อเชิ้ตแขนยาวสีขาว เนื้อเรียบ ผ้าผูกคอ (เน็คไท) ทำด้วยผ้าเรียบสีกรมท่า ขนาดความกว้าง ๖ เซนติเมตร
ติดตราเครื่องหมายมหาวิทยาลัย ปักด้วยไหมสีแสดหรือสีทองตรงกลาง กางเกงใช้ผ้าเรียบสีกรมท่า รองเท้า
หนังหุ้มส้นสีดำ ไม่มีลวดลาย ถุงเท้าดำ

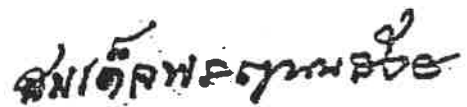
ข้อ ๗ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีภาคปกติ ทั้งนี้ นักศึกษา
ระดับปริญญาตรีภาคสมทบหรือภาคพิเศษ และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้มีสิทธิแต่ง
เครื่องแบบตามข้อบังคับนี้ได้

ข้อ ๘. วิธีแคงกายของนักศึกษาให้เป็นคานที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยทำเป็นประกาศ
ของ มหาวิทยาลัย

ข้อ ๙. เครื่องแบบนัคศึกษาออกเหนือไปจากข้อบงคับนี้ ให้อยู่ในคูลพินิจของอธิการบดี
โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐. ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบงคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๔



(สมเด็จพระญาณสังวร)

นายกสภามหาวิทยาลัย

เครื่องแบบปกติ

เครื่องแบบนักศึกษาหญิง

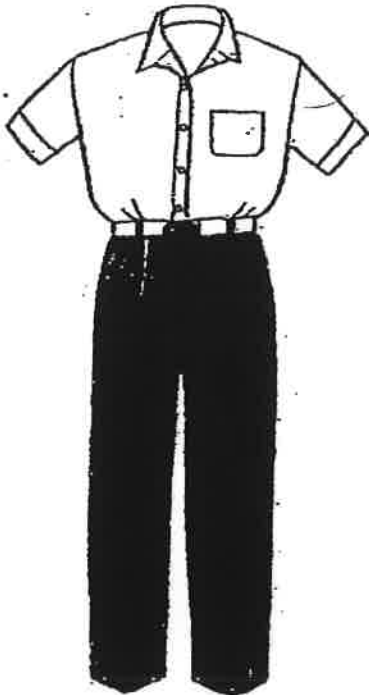


เสื้อ

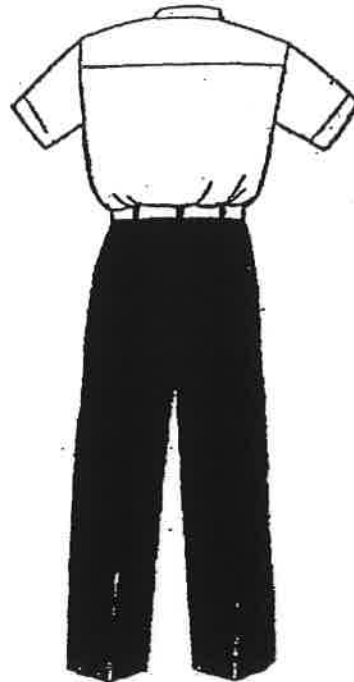


กระโปรง

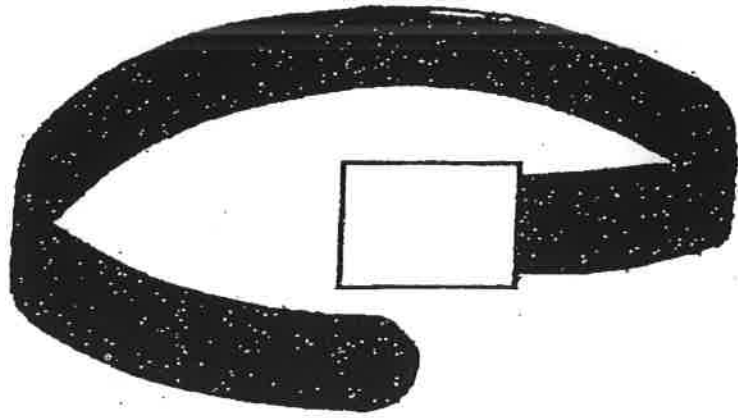
เครื่องแบบนักศึกษาชาย



เสื้อ

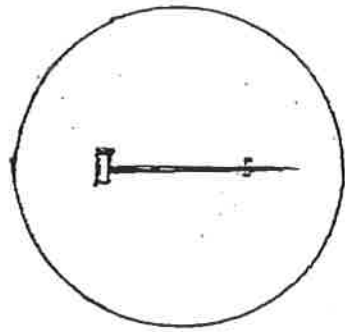


กางเกง



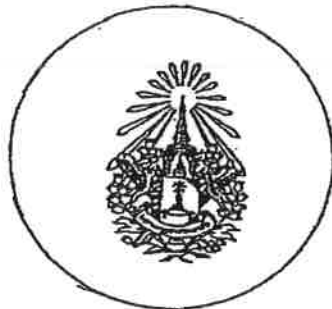


เข็มตำรากรมทอวิทยาสัย

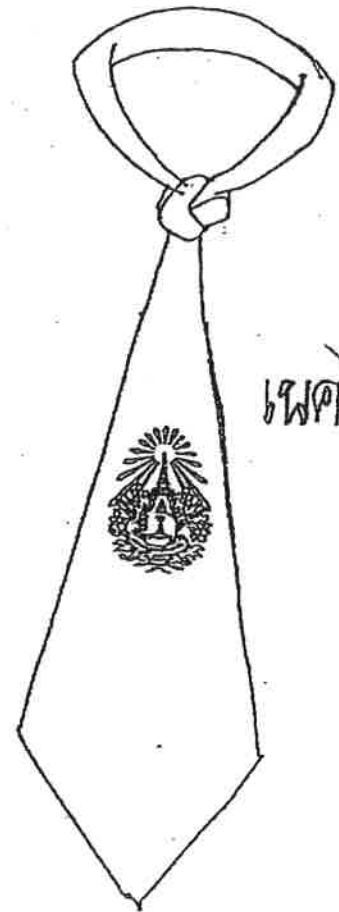
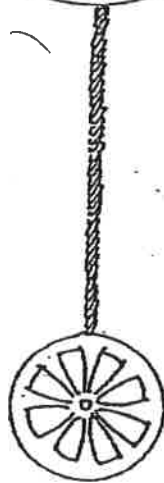


ตำราหนังสือ

ตำรา
)



การระดม
)



เนคไท



ระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ว่าด้วย วินัยนักศึกษาหลักสูตร พ.ศ. 2549

โดยที่เห็นเป็นการสมควร ให้มีระเบียบว่าด้วยวินัยนักศึกษาหลักสูตร เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความเป็น
ศักดิ์ศรีของนักศึกษาและสถาบัน และเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนของนักศึกษาหลักสูตรให้เป็น ไปอย่างมี
ประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 (2) แห่งราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. 2540 และมติ
สภามหาวิทยาลัยในการประชุม ครั้งที่ 5/2549 เมื่อวันที่ 29 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2549 จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

หมวดที่ 1

ข้อความทั่วไป

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วย วินัยนักศึกษาหลักสูตร พ.ศ. 2549

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และประกาศ อันใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
“คณะ”	หมายความว่า	คณะ วิทยาลัย หรือหน่วยงานอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะที่มีการจัดการเรียน การสอน สำหรับนักศึกษา หลักสูตร
“คณบดี”	หมายความว่า	คณบดีที่นักศึกษาสังกัดและให้หมายความถึงหัวหน้า ส่วนงานอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณบดี
“อาจารย์”	หมายความว่า	ผู้สอน ผู้บรรยาย ประจำในรายวิชาต่าง ๆ ของ มหาวิทยาลัยรวมถึง อาจารย์พิเศษ และ อาจารย์ที่ปรึกษา
“เจ้าหน้าที่”	หมายความว่า	พนักงาน ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย
“นักศึกษา”	หมายความว่า	นักศึกษาฝ่ายหลักสูตรของมหาวิทยาลัย
“หลักสูตร”	หมายความว่า	บุคคลที่มีใช้ภักขุและสามเณร หรือนักบวช
“คณะกรรมการ”	หมายความว่า	คณะกรรมการวินัยนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งขึ้น เพื่อดำเนินการควบคุมดูแลระเบียบวินัยของนักศึกษา หรือดำเนินการสอบสวนความประพฤตินักศึกษา
“วินัย”	หมายความว่า	วินัยของนักศึกษาหลักสูตร

หมวดที่ 2
วินัยนักศึกษาทุกหัส

- ข้อ 5 นักศึกษาต้องรักษาวินัย โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามให้ถือว่าผู้นั้น กระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อระเบียบนี้
- ข้อ 6 นักศึกษาต้องเป็นพลเมืองดี เคารพสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ประพฤติตนให้อยู่ในความซื่อสัตย์ สุจริต ปฏิบัติตามหลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย และไม่กระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อวัฒนธรรมประเพณีของชาติและของมหาวิทยาลัย
- ข้อ 7 นักศึกษาต้องปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมือง และกฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย
- ข้อ 8 นักศึกษาต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย ในลักษณะสุภาพชนหรือตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้
- ข้อ 9 นักศึกษาต้องมีความซื่อตรง ไม่ประพฤติตนหรือปฏิบัติตนในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสีย หรือเสียหายต่อชื่อเสียง เกียรติคุณของมหาวิทยาลัย
- ข้อ 10 นักศึกษาต้องมีความซื่อสัตย์ ไม่กระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความแตกแยก หรือก่อการทะเลาะวิวาทระหว่างนักศึกษาด้วยกันหรือกับสถาบันการศึกษารวมทั้งประชาชน
- ข้อ 11 นักศึกษาต้องปฏิบัติตนต่ออาจารย์ เจ้าหน้าที่ ด้วยความสุภาพ มีสัมมาคารวะ ไม่แสดงอาการกระด้างกระเดื่อง ลบถูดูด คู้หมิ่นเหยียดหยาม
- ข้อ 12 นักศึกษาต้องไม่สูบบุหรี่ เสพสุรา ของมึนเมา หรือสิ่งเสพติดใด ๆ หรือแสดงกิริยาอันไม่เหมาะสม เมื่ออยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัย
- ข้อ 13 นักศึกษาต้องให้ความร่วมมือ ไม่ขัดขืน ไม่กล่าวข้อความอันเป็นเท็จ ไม่ปกปิดข้อเท็จจริงอันควรบอกต่ออาจารย์ และเจ้าหน้าที่และแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษา เมื่ออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ
- ข้อ 14 นักศึกษาต้องไม่ลักทรัพย์ ยักขอก ฉ้อโกง หรือทำฉ้อราษฎร์บังหลวงของผู้อื่นหรือของมหาวิทยาลัย
- ข้อ 15 นักศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติของตนเอง โดยประพฤติตนมิให้เป็นผู้ที่ชื่อว่าไม่สุจริต หรือประพฤติชั่ว เช่น

- (1) ทูจริตในการศึกษา การสอบ หรือพยายามกระทำการเช่นนั้น
- (2) ประพฤติหรือกระทำการใด ๆ ให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่ศีลธรรมในทางชั่วสาว
- (3) เล่น หรือ สนับสนุนให้มีการเล่นการพนัน
- (4) เสพสุราเมรัย ของมึนเมา หรือสิ่งเสพติดใด ๆ จนไม่สามารถครองสติได้ หรือเป็นคั่นเหตุที่กระทำความเสื่อมเสียหายนแก่ตนเอง และมหาวิทยาลัย
- (5) ครอบครองอาวุธร้ายแรง วัตถุระเบิด หรือสิ่งผิดกฎหมาย
- (6) ทำร้ายร่างกายอาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย
- (7) กล่าววาจาจากุหมิ่นเหยียดหยามอาจารย์และพระภิกษุ สามเณรหรือนักบวช

- (8) กระทำความคิดกฎหมายอาญา ยกเว้นการกระทำผิดที่กระทำโดยความประมาท หรือความคิด
ลหุโทษ ซึ่งลักษณะความผิดนั้น เป็นความคิดไม่เป็นที่เสื่อมเสียต่อเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย
- (9) ความคิดอื่นใดที่คณะกรรมการเสนอต่อมหาวิทยาลัย ว่าเป็นความคิดที่มีลักษณะที่ได้ชื่อว่า
ไม่สุจริต หรือประทุษร้าย
- (10) ความคิดอื่นใดที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวดที่ 3

โทษฐานผิดวินัยของนักศึกษา

ข้อ 16 โทษฐานผิดวินัย มี 8 สถาน คือ

- 16.1 ตักเตือนด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร
- 16.2 ชดใช้ค่าเสียหาย
- 16.3 ตักเตือนความประพฤติ
- 16.4 ภาคทัณฑ์
- 16.5 พักการศึกษาตั้งแต่ 1 ภาคการศึกษา ถึง 2 ปีการศึกษา
- 16.6 ระวังการออกไปแสดงผลการศึกษา เช่น ใบรับรอง ประกาศนียบัตร ปริญญาบัตร
มีกำหนดไม่เกิน 2 ปีการศึกษา
- 16.7 ให้พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาโดย
- (1) ให้ออก
- (2) ลบชื่อออกจากมหาวิทยาลัย
- 16.8 โทษอื่นตามที่มหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นสมควร

หมวดที่ 4

การลงโทษนักศึกษา

- ข้อ 17 ให้อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบอำนาจ ตั้งให้สอบสวนหาข้อเท็จจริง หรือ แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนนักศึกษาที่กระทำผิดวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
- ข้อ 18 ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งมีอำนาจ เรียกขอเอกสารหลักฐานจากนักศึกษาหรือผู้รับผิดชอบถึงของ
ความร่วมมือจากคณาจารย์เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย และนักศึกษาในการ ให้ข้อเท็จจริง
- ข้อ 19 ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษา หรือคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งขึ้น สอบสวน
ข้อเท็จจริงให้ปรากฏด้วยความถูกต้องยุติธรรม เสนอลักษณะความผิดและขอขานขอร้องโทษต่อมหาวิทยาลัย
- ข้อ 20 ให้อธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจลงตั้งโทษนักศึกษาที่กระทำความผิด ได้ทุกสถานความผิด
ในข้อ 16 ตามที่คณะกรรมการเสนอ

ข้อ 21 ให้เกณฑ์ หรือ ผู้ที่เกณฑ์มอบหมายลงโทษนักศึกษาของคนที่ ตามข้อ 16.1 ,16.2 ,16.3 , และ 16.4

ข้อ 22 ให้กองพัฒนานักศึกษาดำเนินการ ให้เป็นไปตามคำสั่งของมหาวิทยาลัย ดังนี้

22.1 แจ้งนักศึกษาผู้ถูกลงโทษ

22.2 แจ้งผู้ปกครองนักศึกษา

22.3 แจ้งฝ่ายทะเบียนนักศึกษา

22.4 แจ้งคณะที่นักศึกษาสังกัด

22.5 คัดประกาศและบันทึกข้อมูล

หมวดที่ 5

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ข้อ 23 นักศึกษาที่ถูกคำสั่งมหาวิทยาลัยลงโทษ หากไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวให้ ขออุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อมหาวิทยาลัย ผ่านกองพัฒนานักศึกษา ภายใน 30 วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง

ข้อ 24 ให้อธิการบดีมีอำนาจวินิจฉัย หรือแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยคำอุทธรณ์ เติมนักศึกษา คณบดี หรือคณาจารย์ ได้ทุกกรณี และคำวินิจฉัยของอธิการบดีถือเป็นที่สุด

ข้อ 25 เมื่อผลการอุทธรณ์เป็นประการใด ให้กองพัฒนานักศึกษา แจ้งผลการวินิจฉัยนั้นให้นักศึกษา คณะที่นักศึกษา สังกัดและฝ่ายทะเบียนทราบภายใน 15 วัน

ข้อ 26 ในกรณีที่คณาจารย์มีความคานวณระเบียบนี้ ให้อธิการบดี โดยความเห็นชอบของสภาวิชาการเป็นผู้วินิจฉัยและคัดค้านซ้ำอีก แล้วถือเป็นอันยุติ

ข้อ 27 ให้อธิการบดี เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 30 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2549



(สมเด็จพระญาณวโรดม)

อุปนายก ปฏิบัติการแทน

นายกสภามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย



ระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ว่าด้วย การอบรมกรรมฐานภาคปกติ

พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยการอบรมกรรมฐานภาคปกติ เพื่อให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วยการอบรมกรรมฐานภาคปกติ พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และประกาศอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย รวมทั้ง
วิทยาเขต

“นักศึกษา” หมายความว่า พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ที่ลงทะเบียน
เข้าเรียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย

ข้อ ๕ เมื่อนักศึกษาสอบภาคสุดท้ายของหลักสูตรศาสนศาสตร์บัณฑิต และหลักสูตร
บัณฑิตศึกษาแล้วต้องออกปฏิบัติกรรมฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ ในขณะที่ออกปฏิบัติกรรมฐาน นักศึกษาต้องตั้งใจปฏิบัติและไม่ฝ่าฝืนกฎระเบียบที่
อาจารย์ผู้ให้การอบรมและอาจารย์ผู้ควบคุมได้วางไว้

ข้อ ๗ การอบรมกรรมฐานให้เป็นไปตามวันเวลาและสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนดเป็น
คราวๆ ไป

ข้อ ๘ ก่อนออกเดินทางไปอบรมกรรมฐานในสำนักปฏิบัติ นักศึกษาทั้งหมดต้องเข้ารับ
ปฐมนิเทศตามวันเวลาและสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ นักศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตร์บัณฑิต และหลักสูตรบัณฑิตศึกษาระดับสูง อยู่
ผิดอบรมกรรมฐานในสำนักปฏิบัติไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

ข้อ ๑๐ การอบรมกรรมฐานตามระเบียบนี้ ให้มีการประเมินโดยอาจารย์ผู้ให้การอบรม
และอาจารย์ผู้ควบคุมเป็นผู้ประเมิน ส่วนวิธีการประเมินนั้นอาจารย์ผู้ให้การอบรมและอาจารย์ผู้ควบคุม
เป็นผู้กำหนด

นักศึกษาผู้ได้คะแนนการอบรมกรรมฐานไม่ถึงร้อยละหกสิบ ถือว่าไม่ผ่านการประเมิน
สถานมหาวิทยาลัยอาจไม่อนุมัติให้ปริญญาตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยแก่นักศึกษาผู้ไม่ผ่านการประเมินตามข้อ ๑๐ วรรคสอง หรืออาจจะให้
อบรมกรรมฐานเพิ่มอีก ๑ ภาคปฏิบัติหรือตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๑ ให้วิธีการบริกรรมภาวนาให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

สมเด็จพระญาณสังวร

(สมเด็จพระญาณสังวร)

นายกสภามหาวิทยาลัย



ระเบียบข้อปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

เรื่อง การอบรมกรรมฐานภาคปฏิบัติของพระนักศึกษา ปีที่ ๔

ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๕

เพื่อให้การอบรมกรรมฐานในภาคปฏิบัติของพระนักศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๕
ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๖ แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วยการอบรมกรรมฐานภาคปฏิบัติ พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงกำหนดระเบียบปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. เวลาการอบรมกรรมฐานภาคปฏิบัติแบ่งเป็น ๓ ช่วงเวลา คือ

๑.๑ ช่วงเวลา ๐๕.๓๐ น. ถึงเวลา ๑๑.๓๐ น. เป็นเวลาภาคเช้า

๑.๒ ช่วงเวลา ๑๓.๐๐ น. ถึงเวลา ๑๗.๐๐ น. เป็นเวลาภาคบ่าย

๑.๓ ช่วงเวลา ๑๙.๐๐ น. ถึงเวลา ๒๒.๐๐ น. เป็นเวลาภาคค่ำ

๒. ในกรณีที่พระนักศึกษาเข้ารับการอบรมกรรมฐานภาคปฏิบัติในช่วงเวลาในข้อ ๑ ข้างต้น ๓๐ นาที ให้ถือว่า เข้ารับการอบรมกรรมฐานสาย และถ้ามาสายตั้งแต่ ๒ ช่วงเวลา ให้ถือว่าขาดการเข้ารับการอบรมกรรมฐานภาคปฏิบัติ ๑ วัน

๓. ในการเข้ารับการอบรมกรรมฐานภาคปฏิบัติ ๑๕ วัน ถ้าพระนักศึกษาขาดเกิน ๓ วันให้ถือว่าขาดการเข้ารับการอบรมกรรมฐานภาคปฏิบัติไม่ผ่านเกณฑ์

๔. ให้อาจารย์ผู้ควบคุมการปฏิบัติอบรมกรรมฐานภาคปฏิบัติประกอบด้วย

๔.๑ อาจารย์ประจำหรือเจ้าหน้าที่ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยส่วนกลางอย่างน้อย ๒ ท่าน

๔.๒ อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ประจำบัณฑิตวิทยาลัย ๑ ท่าน

๔.๓ อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ประจำวิทยาเขตแห่งละ ๒ ท่าน

๕. ให้อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๔ มีอำนาจตามระเบียบข้อปฏิบัตินี้และกำกับดูแลให้พระนักศึกษาที่เข้ารับการอบรมกรรมฐานภาคปฏิบัติเป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เรื่องการอบรมกรรมฐานภาคปฏิบัติของพระนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓

๕.๑ ห้ามนำอาหารไปที่พัก

๕.๒ ห้ามสูบบุหรี่ในขณะที่ปฏิบัติกรรณฐาน

๕.๓ ห้ามคุยเสียงดัง

๕.๔ ให้ล้างบาตรในที่ที่กำหนดให้

๕.๕ ให้ปิดโทรศัพท์มือถือในขณะที่นั่งปฏิบัติกรรณฐาน

๕.๖ นักศึกษาจะต้องอยู่ในสมณสาธูปการนุ่ง - ห่มตัวให้เรียบร้อยเป็นประจักษ์

๕.๗ ในกรณีที่มีธุระจำเป็น นักศึกษาจะต้องทำหนังสือลาต่ออาจารย์เจ้าหน้าที่

ผู้ควบคุมดูแลและต้องได้รับอนุญาตก่อน

๕.๘ นักศึกษาจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมดูแล

๕.๙ อาจารย์เจ้าหน้าที่มีอำนาจสามารถว่ากล่าวตักเตือนนักศึกษาทุกรูปในกรณีที่

นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ

๕.๑๐ นักศึกษาทุกรูปจะต้องถูกประเมินผล โดยอาจารย์เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมดูแล

จึงตราระเบียบข้อปฏิบัติมาเพื่อให้พระนักศึกษาที่เข้ารับการอบรมกรรณฐานภาคปฏิบัติถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ให้มีผลบังคับใช้ในขณะที่มีการอบรมกรรณฐานภาคปฏิบัติ

คราณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

รพ: พช/อภ

(พระราชเมธาภรณ์)

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รักษาการแทนอธิการบดี



ระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการใช้ห้องสมุด พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เห็นเป็นการสมควรกำหนดข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุด เพื่อให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ มติสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยว่าด้วยการใช้ห้องสมุดพ.ศ. ๒๕๕๒”
- ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
- ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ประกาศ กก หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน
- ข้อ ๔ ให้อธิการบดี รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

เวลาทำงาน

- ข้อ ๕ ให้ห้องสมุดกำหนดเวลาทำงานดังนี้
 - ๕.๑ เปิดวันจันทร์ – เสาร์ เวลา ๐๘.๓๐ ถึง ๑๘.๓๐ น.
 - ๕.๒ ปิดวันธรรมสวนะ วันอาทิตย์ และวันหยุดเทศกาลต่างๆ
- ข้อ ๖ กำหนดเวลาในข้อ ๕ นั้น มีผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการหรือหัวหน้าฝ่ายห้องสมุดมีอำนาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม และเมื่อมีเหตุจำเป็นที่ต้องงดใช้ห้องสมุด ให้ประกาศล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓ วัน ยกเว้นในกรณีฉุกเฉินหรือมีสิ่งสูญหายเกิดขึ้น ให้ปิดห้องสมุดได้ทันที

หมวด ๒

ผู้มีสิทธิใช้ห้องสมุด ผู้มีสิทธิ์ยืมหนังสือ และการทำบัตร

- ข้อ ๗ ผู้มีสิทธิใช้และยืมหนังสือของห้องสมุด ได้แก่
 - ๗.๑ อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ
 - ๗.๒ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้น
 - ๗.๓ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๘ บุคคลภายนอก นอกจากข้อ ๗ หัวหน้าฝ่ายห้องสมุดอาจพิจารณาอนุญาตให้ใช้ห้องสมุดเป็นรายๆ ไป ตามที่เห็นสมควร
ในช่วง ๑ เดือนก่อนสอบ ห้ามบุคคลภายนอกเข้าใช้ห้องสมุด ทั้งนี้ให้ยืมคุณูปการของหัวหน้าฝ่ายห้องสมุด
- ข้อ ๙ บุคคลดังกล่าวในข้อ ๗ ที่ประสงค์จะยืมหนังสือออกจากห้องสมุด ต้องปฏิบัติตาม ข้อ ๑๐ ถึงข้อ ๑๓

ข้อ ๑๐ การยืมหนังสือและการทำบัตรห้องสมุด ให้ปฏิบัติดังนี้

๑๐.๑ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ต้องยื่นความจำนงขอทำบัตรห้องสมุด พร้อมด้วยรูปถ่ายหน้าตรงขนาด ๑ นิ้ว ๒ รูป และหลักฐานอื่น ๆ คือใบสำคัญที่แสดงว่าได้ชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาประจำปีการศึกษานั้นและบัตรประจำตัวนักศึกษา

๑๐.๒ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ต้องยื่นความจำนงขอทำบัตรห้องสมุด พร้อมทั้งแสดงบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้าง และรูปถ่ายหน้าตรง ขนาด ๑ นิ้ว ๒ รูป

๑๐.๓ การต่อบัตรสมาชิกบัตรห้องสมุดจะใช้ในการยืมหนังสือได้จนถึงวันหมดอายุบัตร เมื่อบัตรหมดอายุแล้วให้ผู้ใช้นำบัตรมาต่ออายุใหม่พร้อมหลักฐานการชำระเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาประจำปีการศึกษานั้น

๑๐.๔ ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานที่อยู่ ต้องแจ้งให้ทางห้องสมุดทราบด้วย

ข้อ ๑๑ การกำหนดเวลาและจำนวนหนังสือที่ยืมได้ ให้ปฏิบัติดังนี้

๑๑.๑ อาจารย์มีสิทธิยืมหนังสือไว้ในครอบครองได้ไม่เกิน ๒๐ เล่ม กำหนดยืมเล่มละไม่เกินภาคการศึกษาหนึ่งๆ

๑๑.๒ นักศึกษาปริญญาตรี มีสิทธิยืมหนังสือไว้ในครอบครองได้ไม่เกิน ๕ เล่ม กำหนดเวลายืมเล่มละไม่เกิน ๑๐ วัน

๑๑.๓ นักศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีสิทธิยืมหนังสือไว้ในครอบครองได้ไม่เกิน ๗ เล่ม กำหนดเวลายืมได้ไม่เกินเล่มละ ๑๕ วัน

๑๑.๔ นักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์มีสิทธิยืมหนังสือไว้ในครอบครองได้ไม่เกิน ๑๐ เล่ม กำหนดเวลายืมเล่มละไม่เกิน ๑ เดือน ทั้งนี้ต้องมีหนังสือรับรองจากหัวหน้าภาควิชาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ว่านักศึกษารูปนั้นกำลังทำวิทยานิพนธ์สาขาวิชาใด

๑๑.๕ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยมีสิทธิยืมหนังสือไว้ในครอบครองได้ไม่เกิน ๕ เล่ม กำหนดเวลายืมได้ไม่เกินเล่มละ ๑๐ วัน

๑๑.๖ หนังสือสำรอง จะยืมออกนอกห้องสมุดและส่งคืนได้ตามเวลาที่ห้องสมุดประกาศให้ทราบ

ทั้งนี้ ห้องสมุดอาจกำหนดเวลาและหนังสือที่ยืมได้ตามความเหมาะสมแต่รวมแล้วต้องไม่เกินขอบเขตที่กำหนดไว้ข้างต้นและสงวนสิทธิ์ที่จะเรียกหนังสือที่ยืมคืนก่อนกำหนดได้ในกรณีที่มีความจำเป็น

ข้อ ๑๒ การยืมหนังสือ ให้ปฏิบัติดังนี้

๑๒.๑ ผู้ยืมต้องมายืมหนังสือด้วยตนเอง และต้องนำบัตรห้องสมุดมาด้วยทุกครั้ง

๑๒.๒ ลงชื่อและลายละเอียดที่ห้องสมุดกำหนดลงในบัตรหนังสือด้วยลายมือที่อ่านง่าย

๑๒.๓ แสดงบัตรสมาชิกพร้อมหนังสือที่จะยืม เพื่อให้เจ้าหน้าที่ประทับวันกำหนดส่ง

ข้อ ๑๓ การต่ออายุหนังสือที่ยืมให้กระทำได้ โดยผู้ยืมต้องนำหนังสือเล่มที่ต้องการยืมต่อมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่พร้อมแสดงบัตรห้องสมุด และผู้ยืมอาจยืมหนังสือต่ออีกได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีผู้อื่นสั่งจองหนังสือเล่มนั้น ๆ ไว้แล้ว เจ้าหน้าที่อาจงดต่ออายุการยืมเพื่อให้ผู้ซึ่งสั่งจองหนังสือเล่มนั้นได้มีสิทธิ์ในการยืม

หมวด ๓

ประเภทของหนังสือ

ข้อ ๑๔ หนังสือในห้องสมุด แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

๑๔.๑ หนังสือทั่วไปที่ยืมออกนอกห้องสมุดได้

๑๔.๒ หนังสือที่ห้ามยืมออกนอกห้องสมุด

๑๔.๓ หนังสืออ้างอิง

ข้อ ๑๕ หนังสือทั่วไปที่ยืมออกนอกห้องสมุดได้ ได้แก่ หนังสือตำรา และหนังสืออื่นที่ห้องสมุดมิได้ระบุห้ามยืม

ข้อ ๑๖ หนังสือที่ห้ามยืมออกนอกห้องสมุดได้แก่ หนังสืออ้างอิงทุกประเภท (เช่น สารานุกรม พจนานุกรม ปทานุกรม วรรณคดีเรื่อง หนังสือคู่มือ รายงานประจำปี) วารสาร หนังสือพิมพ์รายวัน หนังสือหายาก หนังสือที่มีราคาแพงมาก ตลอดจนหนังสืออื่นๆ ที่ห้องสมุดระบุห้ามยืม

ข้อ ๑๗ หนังสือสำรอง ได้แก่ หนังสือที่อาจารย์บรรยายแต่ละวิชาในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ขอให้เจ้าหน้าที่ห้องสมุดจัดสำรองไว้เป็นพิเศษ เพื่อให้นักศึกษาในวิชาใดวิชาหนึ่งใช้โดยเฉพาะ หรือเป็นหนังสือที่บรรณารักษ์เห็นสมควรจัดสำรองไว้เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้อย่างทั่วถึง

หมวด ๔

การใช้บริการของห้องสมุด

ข้อ ๑๘ ผู้ใช้บริการห้องสมุดต้องปฏิบัติตามนี้

๑๘.๑ เมื่อจะเข้าไปในห้องสมุด ต้องฝากยาม กระเป๋าใส่หนังสือหรือถุงเอกสารใส่กระดาดหรือหีบห่อไว้กับเจ้าหน้าที่ห้องสมุดที่ประตูทางเข้า เจ้าหน้าที่จะจ่ายบัตรเลขฝากของให้ไว้เป็นหลักฐานเมื่อมาขอรับสิ่งของที่ฝากไว้คืน

๑๘.๒ เมื่อจะออกจากห้องสมุด ต้องยินยอมให้เจ้าหน้าที่ตรวจหนังสือ หรือสิ่งพิมพ์อื่นที่นำออกมาด้วยทุกครั้ง

๑๘.๓ การอ่านหนังสือในห้องสมุด จะต้องอ่าน ณ ที่ซึ่งจัดไว้ห้ามนำวารสาร หนังสือพิมพ์รายวัน หรือหนังสืออ้างอิง ออกจากห้องสมุดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากบรรณารักษ์

๑๘.๔ ผู้ใช้อาจหยิบหนังสือที่ต้องการจากชั้นได้เอง และเมื่ออ่านเสร็จแล้วให้วางหนังสือไว้บนโต๊ะอ่าน เจ้าหน้าที่จะเป็นผู้เก็บเข้าชั้นเอง

๑๘.๕ ห้ามนำอาหารหรือเครื่องดื่มทุกชนิดเข้ามาภายในห้องสมุด

๑๘.๖ ห้ามสูบบุหรี่ในห้องสมุด

๑๘.๗ ห้องสมุดไม่รับฝากสิ่งของมีค่า และจะไม่รับผิดชอบต่อของมีค่าที่สูญหายหรือเสียหายเพราะผู้มาใช้บริการวางทิ้งไว้ในห้องสมุด

๑๘.๘ ผู้ใช้ต้องมีความเคารพต่อสถานที่ ด้วยการรักษาความสงบอย่างเคร่งครัด ไม่ส่งเสียงดังหรือกระทำการใดๆ อันอาจเป็นที่รำคาญของคนอื่น

๑๘.๙ ห้ามตัด ฉีกหนังสือ วารสาร หรือสิ่งพิมพ์ของห้องสมุด ผู้ฝ่าฝืนจักต้องได้รับการพิจารณาโทษตามความเหมาะสม

๑๘.๑๐ ห้ามนำหนังสือ หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ ออกนอกห้องสมุดโดยมิได้รับอนุญาตตามระเบียบ ผู้ที่จงใจฝ่าฝืนจักต้องได้รับการพิจารณาโทษตามความเหมาะสม

หมวด ๕

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ใช้ห้องสมุดและผู้ยืมหนังสือ

ข้อ ๑๙ ผู้ใช้บริการห้องสมุดทุกคน มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามระเบียบนี้หากฝ่าฝืนให้บรรณารักษ์ หรือหัวหน้าห้องสมุด มีอำนาจพิจารณาดำเนินการต่อไปนี้

๑๙.๑ ตักเตือน

๑๙.๒ เชิญให้ออกนอกห้องสมุด

๑๙.๓ ประกาศให้ทราบพฤติกรรมแห่งการกระทำผิด